

DVOMESEČNIK
LETNIK 72 ŠTEV. 1 (497)

GLASILO
ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO

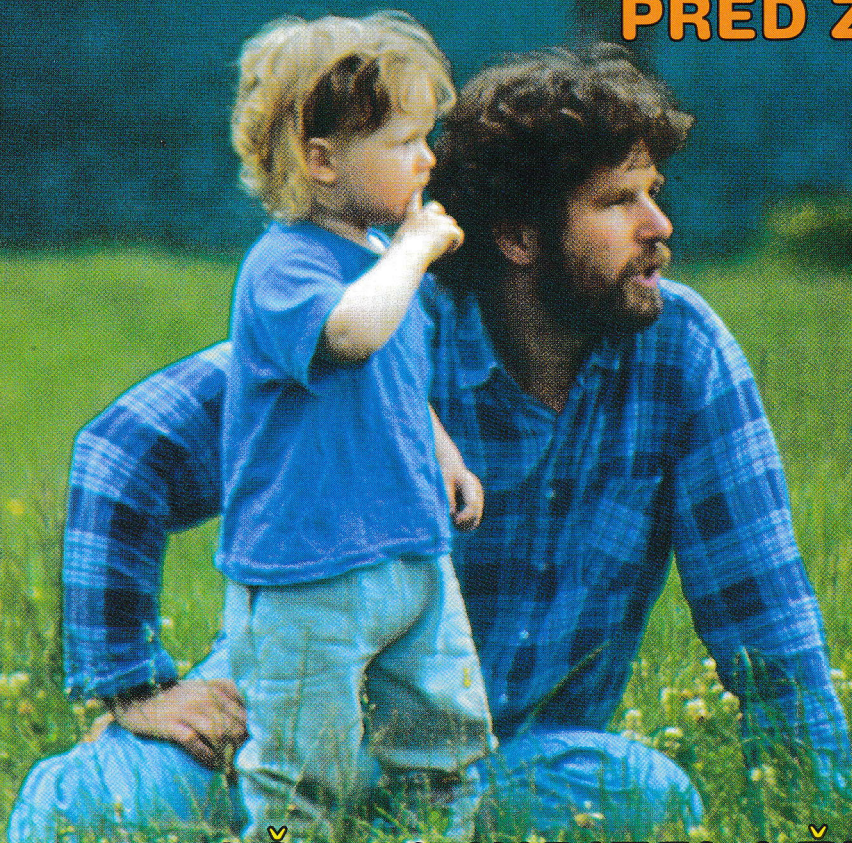
JANUAR - FEBRUAR 1999

1

Vestnik Saleszijanski

**BOG ME LJUBI
PO DUHOVNIKU**

**PRED ZIDOM
MOLKA**

BOG OČE - LJUBITELJ ŽIVLJENJA

RESNICA Z LJUBEZNIJO

V pripravi na božične praznike človek marsikaj doživi in v njem se utrpe prenekatera misel. Seveda je temeljna in najbolj vseobsegajoča misel, kako vsem zaželeto globino skrivnosti Gospodovega učlovečenja in izraziti najboljše želje za novo leto. Kako izraziti velike želje vsem, drage bralke in bralci Salezijanskega vestnika, na pragu Gospodovega leta 1999? To leto ne bo le polno s prenekaterimi načrti in dogodki, marveč predvsem pod nekakšnim pritiskom velikega jubileja, ki je pred nami.

Zato vam nikakor ne želim poudarjati, kako je pomembno to leto, ki je posvečeno Bogu Očetu in spravi in ljudskim misijonom in beatifikaciji Antona Martina Slomška in ...

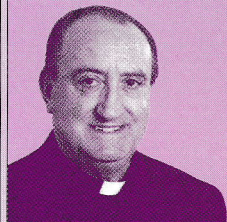
KDO IN KAKŠEN SEM?

*Jaz se vas vse drznem povabiti, da bi ostali mirnih in hladnih živcev. Naj vas ne zasujejo brezštevilni letaki raznih programov, marveč sproščeno zadihajmo z zavestjo, da je pomembno samo to, **kdo in kakšen** sem jaz. Odkrival bom torej dan za dnem, koliko sem sin velikemu Očetu in koliko se radujem njegove navzočnosti. Pozoren bom na vsebino vsega dogajanja in ne na zunanje nebitvene in minljive prvine.*

Če mnogi v naši družbi kar naprej in naprej podžigajo sovraštvo, kažejo s prstom na drugo stran, predsedijo dneve in dneve v mučnih debatah, bom sam nevidno in neslišno združeval srca in tako uresničeval pristno spravo. Vse to, kar trdim, ne pomeni, da se ne zanimam za skupno dobro; pomeni marveč, da je moj najboljši prispevek naši slovenski družbi in Cerkvi na Slovenskem, če skrbim za lastno kakovost in pristen osebni napredek. Spmembe v javnosti se začno le, če se začnem jaz spreminjati.

Vezilo '99

**»SLAVLJEN BOG
IN OČE NAŠEGA GOSPODA
JEZUSA KRISTUSA«** (Ef 1,3)

Obrnimo se k njemu s sinovsko ljubeznijo, da bi mogli skupaj z mladimi graditi bratsko vzajemnost.

Juan E. Vecchi, vrhovni predstojnik

RAJE BOM SVETO ŽIVEL KOT ...

Ko bodo mnogi ogromno časa izgubljali v ugibanju, kdaj, kje in kako bomo dobili prvega našega svetnika, bom jaz rajši živel sveto. Temu vencu pogovorov bo rad pridevan pogovor o naših novih škofijah in o morebitnih škofih, takrat bo bolje moliti in delati za nove duhovne poklice v naši domovini.

Skratka, to leto bo toliko vsega v zraku. Lahko se zgodi, da nas bodo ti dogodki ne le preveč zaposlovali, marveč v pogovorih zaradi različnih vidikov celo ločevali.

Zato ne bi bilo prav, da bi se jaz spremenil v tisti javni lonec, v katerega bo okolje metalo vse vrste jedil! Moje srce naj bo miren in ustvarjalen kraj snovanja s Stvarnikom in Odrešenikom.

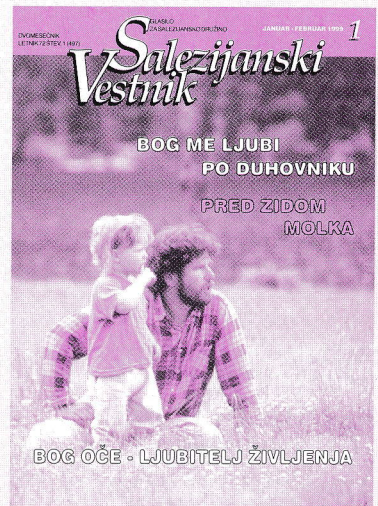
Zakonci čestitajo mag. Stanislavu Hočevarju ob srebrnomašnem jubileju

Želeti je, da bi bilo leto 1999 ne leto nabito z dogodki, marveč leto najbolj pristnega iskanja resnice in leto uresničevanja resnice z ljubeznijo. To pa kliče k zreli samostojnosti in srčni odgovornosti. Nismo le nedejavni "rog", skozi katerega trobi javno mnenje, marveč srce, v katerem mora vstajati novo nebo in nova zemlja.

Spoštovani! Ljubeče vam želim, da bi mogli biti v tem letu ljudje, ki iščejo resnico in jo živijo v ljubezni.

V ta namen se vas pri Mariji Pomočnici spominja

Stanislav Hočevar

V tej številki:

Stanislav Hočevar
RESNICA Z LJUBEZNIJO 2

DBP
SKRIVAJ ZA GOSPODOM 8

Ivan Tišek
BOG JE OČE IN MATI 10

Alojzij Slavko Snaj
BOG OČE, LJUBITELJ ŽIVLJENJA 12

Monika Pajk
BOG ME LJUBI PO DUHOVNIKU 16

Martin Lisec
PRED PRAVIM ZIDOM MOLKA 18

Družina Primožič
VZELA SVA SE TRINAJSTEGA 20

s. Mojca Šimenc
MARIJA, IZBRANA OD OČETA 24

Teresio Bosco
UKRADEL SEM DVA KRUHKA 29

Naslov: SALEZIJANSKI VESTNIK • RAKOVNIŠKA 6
• p.p.2404 • 1001 LJUBLJANA • telefon: 061/127 30 28
• dvomesečnik • 1/1999, letnik 72 (štev. 497) • Glasilo za salezijansko družino • Izdaja Salezijanski inšpektorat v Ljubljani • Ureja uredniški odbor • Glavni urednik: Janez Potočnik • Grafična priprava: Založba Salve, Ljubljana • Lektorira: Stanislav Duh • Tisk: Tiskarna Ljubljana • ISSN 0353-0477 • www.salve.si/vestnik

• Na podlagi mnenja Ministrstva za kulturo Salezijanski vestnik šteje med publikacije, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov. Št.: 415-107/92 mb z dne 12.5.1992.

ŽELIMELJE

SREČANJE Z VARUHO ČLOVEKOVIH PRAVIC

V četrtek 26. novembra nas je ob počastitvi petdesete obletnice Splošne deklaracije o

človekovih pravicah obiskal slovenski varuh človekovih pravic g. Ivo Bizjak. Zadnje tri šolske ure nam je predstavil, kaj vse obsega delo ombudsmana, s čim se pri svojem delu srečuje in kako je s kršenjem človekovih pravic drugje po svetu. (e.k.)

OBISK AMERIŠKE VELEPOSLANICE

V četrtek 3. decembra pa nas je s svojim obiskom počastila tudi nova veleposlanica ZDA v Sloveniji gospa Nancy Elly-Raphel. Predvsem jo je zanimala šola, razmere, v katerih dijaki delajo, in splošno dogajanje na naši gimnaziji. Z vsem, kar je videla in doživela, je bila zelo zadovoljna. (k.h.)

SREČANJE NA MIKLAVŽEVO

V četrtek 3. decembra smo se v novi telovadnici Zavoda sv.

Frančiška Saleškega v Želimljem srečali dijaki Doma Janeza Boska iz Želimelja in dijaki Jegličevega dijaškega doma iz Šentvida na skupnem Miklavževem plesu. Ob odličnem orkestru glasbene šole Zavoda sv. Stanislava smo preživeli lep večer in navezali veliko novih poznanstev. (D.El.S.)

PRIPRAVA NA BOŽIČ

Dijaki Doma Janeza Boska smo pod vodstvom vzgojiteljev Martine Šetina in Draga Senčurja v tednu pred začetkom adventa popoldneve in večere

preživljali ob pletenju adventnih venčkov. Teden pred božičem pa ob izdelovanju božičnih voščilnic. Obisk je bil presenetljivo velik. (d.f.)

TOMIŠELJ

MLADI SO MOLILI ROŽNI VENEC

Na rožnovensko nedeljo smo mladi iz župnije Tomišelj pripravili

srečanje mladine podkrimskih župnij (prišlo jih je kakih sedemdeset). Naša župnijska zavetnica je namreč rožnovenska Mati Božja, zato je bil program še toliko bolj povezan z rožnim vencem.

Sicer pa smo veseli del rožnega venca molili na poseben način. Najprej smo pred vsako polovico desetke rožnega venca zapeli pesem, odigrali odlomek iz Jezusovega življenja vse od spočetja pa tja do trenutka, ko sta Jožef in Marija našla dvanajstletnega Jezusa v templju. Srečanje je vodil diakon Jakob Trček z Rakovnika, pri petju pa sta pritegnili še skupini Kyrie z Iga in Metulji z Rakovnika.

Po molitvi rožnega venca je skupina Metulji predstavila nekaj svojih pesmi, srečanje pa smo sklenili pred župniščem s pogostitvijo vseh obiskovalcev srečanja.

Uroš Pušnik

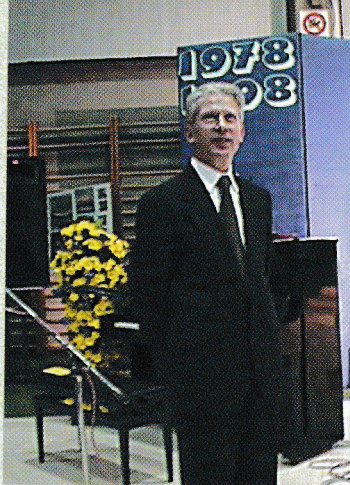
OPČINE

VESELA POMLAD

Živobarvno ozadje, ki ni niti mavrica niti zgolj dekoracija. Modrost dvajsetih let delovanja se preliva v nebesno modrino, ki daje navdih, da v vsej svoji polnosti lahko zažari sonce mladih grl, ki rastejo iz ljubezni zelene zemlje in rojevajo tisočeren sad, ki se imenuje Vesela pomlad.

To ni otroški niti mladinski niti mešani zbor, to je pravo gibanje

mladih pevcev, ki presega okvire Marijanišča, Opčin. Po občinstvu sodeč je to gibanje vseh, ki imajo radi pesem. Njen motor in duh je salezijanec Franc Pohajač. Skromen v svoji zavesti, da je to bila njegova naloga, da je s tem služil mladim in Bogu, da je 1000 pesmi in 8080 vaj nekaj samo po sebi umevnega. In prav v to se je zllila zahvalna pesem neutrudnemu pevovodju, mentorju, organizatorju, menedžerju. »Ljudje vse manj dajati znajo in za vsako delo že čakajo hvalo. Vaša roka je dajati srce znala, zato vam kličemo iz vsega srca hvala.«

In zboru ni zvest samo njegov ustanovitelj in začetnik pravega mladinskega pevskega gibanja na Tržaškem, temveč tudi mnoge pevke, o tem so pričale plakete, ki jih dobijo pevci za večletno sodelovanje.

Rafo

GORNJI TRG

BETLEHEMSKA DEKLETA

Dolga leta je bil Gornji trg 21 v Ljubljani naslov, kamor so se napotila dekleta v pripravi na duhovni poklic. Čeprav danes ni več tako, ostaja ta dom mladosten in razigran. Imenuje se *Dom za srednješolke Betlehem*. In res, ta prijazna hiša v najstarejšem delu

Ljubljane vsakemu obiskovalcu takoj približa domačnost, toplino in veselje, ki jih občutimo ob misli na betlehemiški dogodek, na Jezusovo rojstvo.

Naše življenje je potekalo v prijetnem družinskem krogu, ki ga sestavlja 12 deklet in 9 sester. Sestre se ukvarjamo z različnimi pastoralnimi dejavnostmi, kot so kateheza in animacija po župnijah (tudi zunaj Ljubljane), sodelujemo v poslanstvu Cerkve, izvajamo obvezne izbirne vsebine za srednješolce, prirejamo gospodinjske sobote in poletne tečaje gospodinjstva ter še mnogo podobnih stvari v korist mladih.

Lani smo vrata hiše odprle srednješolkam, ki se zaradi oddaljenosti ne morejo vsak dan voziti v šolo v Ljubljano. Skrb zanje je delo celotne skupnosti, saj sestre in dekleta živimo v istih prostorih in gradimo eno družino. Vsakdanji

ritem deklet pa še na poseben način spremlja sestra, ki ji je zaupana naloga vzgojiteljice. Skupaj smo predvsem ob večerih, saj je to edini čas, ko

smo zares vse doma. Veselje in skrb, šola in učenje, praznovanje in delo si podajajo roko. Mlajše vnašajo svežino in razigranost, starejše pa izkušnje in doslednost; tako kot v vsaki družini.

Dekleta, kako doživljate ta Betlehem?

• Tukaj mi je všeč, saj imamo ravno zato, ker nas je malo, možnost, da drug drugemu izkazujemo pozornost. Skupaj preživimo večere, ki so ponavadi prežeti s smehom.

• S sestrami se učimo veliko koristnih zadev od kuhanja in igranja kitare do strojepisja ... Urimo se lahko tudi v potrpežljivosti in tako oblikujemo svojo osebnost.

• Imamo praznovanja, s katerimi se še na poseben način spomnimo vsake.

• Smo vesele, včasih pa tudi žalostne, sprte ...

• V tej hiši je najboljša hrana na svetu. Pa tudi sicer si sestre zelo prizadevajo, da nam je lepo.

• Tudi ljubljanska megla nam ne pokvari razpoloženja. Smo tako fejest punce, da jih nikjer na zemeljski obli ne najdete, razen v Betlehemu sredi Ljubljane. Sreča in veselje sta naš zakon.

Sreča in veselje v salezijanski hiši zares ne smeta manjkati. Če vas bo pot zanesla v staro Ljubljano in boste iz hiše na Gornjem trgu 21 slišali smeh in petje, se nikar ne obotavljajte. Obiščite nas in videli boste, da mladi in po letih manj mladi lahko živimo skupaj in se veselimo ob enakih drobnih lepotah, ki jih prejemo od življenja in njegovega Stvarnika.

pripravila s: Damjana

DOMA IN PO SVETU

ZAGREB

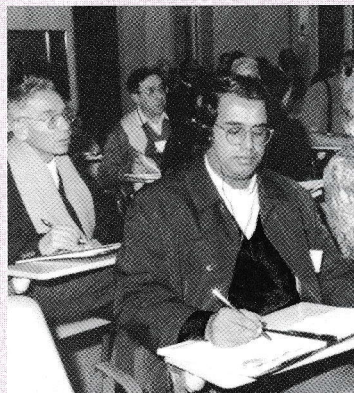
BLĀGOSLOV HIŠE MAIN

Jeseni je zagrebški nadškof mons. Josip Božanić v Zagrebu slovesno blagoslovil novo hišo sester hčera Marije Pomočnice, ki so jo po svoji zavetnici Mariji Dominiki Mazzarello poimenovali MAIN. Tako so svojo ustanoviteljico klicali v njenih mladih letih in tudi ta hiša naj bi bila namenjena predvsem mladim dekletom. Sestra Marija A. Simončič, inšpektorjalna ekonomka, ki ima največ zasluga za izgradnjo tega novega doma, je ob tem dejala: *Ta hiša je izključno dar in dokaz Božje previdnosti in številnih dobrotnikov. Sestre namreč ne prejemo nikakršne plače. Hiša je zgrajena v zelo kratkem času, od temeljev do strehe. Bog je z nami, zelo sem zadovoljna, in kadar On gradi hišo, gotovo stoji le-ta na trdnem temelju!*

RIM

SREČANJE 45 UREDNIKOV SALEZIJANSKEGA VESTNIKA Z VSEGA SVETA

V središču Rima je bilo konec novembra študijsko srečanje urednikov Salezijanskega vestnika (naprej SV) z vsega sveta. SV trenutno izhaja v 49 izdajah in 20 jezikih ter letni nakladi nad 10 milijonov izvodov. Sam SV je ena temeljnih oblik salezijanskega poslanstva. Za koliko ljudi je prav SV način, da spoznavajo salezijanskega duha, delo in ne nazadnje tudi pot za vzdrževanje in podpiranje določenih salezijanskih projektov. SV v Sloveniji spada med tiste, kateremu naklada v zadnjih treh

letih raste in ki ima sorazmerno veliko dobrotnikov med naročniki. Ob tem velja iskrena zahvala vsem naročnikom slovenskega SV, obenem pa vabilo: če menite, da poznate koga, ki še ni naročen na Salezijanski vestnik, pa bi ga bil vesel, pošljite njegov naslov na uredništvo SV. Obenem vam kar na tem mestu sporočam veselo novico: 4. številka v letu 1999 bo tudi jubilejna 500. številka SV v slovenskem jeziku.

CELJE

OB PREDSTAVITVI KNJIGE MATI IN ENAJST OTROK

Ob branju knjige postaja bralcu jasno, kako je tudi danes moderno imeti otroke, kako *ne* stanejo toliko, kakor se rado govori; nasprotno, da prinašajo v družino veliko bogastvo.

V toplem jesenskem večeru 23. oktobra letos je bila v dvorani

TURIN

SALEZIJANSKE ŠPORTNE IGRE

Letos poleti so bile salezijanske mladinske športne igre v Turinu. Sodelovalo je 1300 športnikov iz 17 držav v šestih piemontskih centrih. Igre so trajale pet dni, vmes pa so se zbrali tudi v Valdoccu, v Colle Don Bosco in obiskali turinski prt. Vsi govorniki so poudarjali, da mora šport vzgajati duha, ne le krepiti telo. Vzgojni šport poudarja krepitev volje, ki jo je poleg mišic prav tako treba utrjevati. Pri igrah ne gre za zmago za vsako ceno, ampak za pravo plemenito tekmovanje, ki se veseli tudi zmage drugih. Zato ni mesta za maščevanje ali zagrenjenost. Danes deluje 1300 organiziranih skupin s 120.000 člani. 4.000 odraslih laikov pa je angažiranih pri vodenju skupin.

UKRAJINA

LJUDJE HOČEJO NAVZOČNOST SESTER HMP

Že od 1992 delajo poljske sestre salezijanke v Lvovu in Odesi. V Lvovu so jih hoteli izgnati kot "tujke". Pa so se ljudje dvignili proti tej odločitvi. Oblast jim je dopustila, da stanujejo kot turistke, samo tri mesece. Zato vsake tri mesece potujejo prek meje, si dajo v potni list potrditi nov vstop in hitro nazaj na delo. V Odesi sodelujejo tudi s salezijanci.

celjskega Narodnega doma svečana predstavitev knjige *Mati in enajst otrok*. V njej je msgr. Herman Kronsteiner, ugledni dunajski profesor glasbe, skladatelj in nosilec medalje Orlando di Lasso za dosežke na področju sakralne glasbe opisal svoje otroštvo in družino. Soustvarjalci so bili vsi Kronsteinerjevi otroci iz kraja Losenstein v dolini reke Enns v Avstriji. Leta 1994 je knjiga v Linzu doživela svoj sedmi ponatis. V slovenščino jo je prevedla dr. Danica Godina, prekmurska profesorica germanistike na Dunaju.

Predstavitev knjige sta pripravila Osrednja knjižnica Celje in salezijanski Katehetski center iz Ljubljane, ki je knjigo tudi izdal. Izdaja knjige se vključuje v priprave na slovensko sinodo, ki ima za geslo *Izberi življenje*. Knjiga je pisana po nasvetu in želji mnogih kot hvaležen spomin na vpliv, ki sta ga imela mati in oče na svojih 11/12 otrok (dvanajsta je bila rejenka v družini) v spodbudo mnogim, zlasti mladim, da bi se z veseljem in pogumom odločali za življenje, za otroke.

Ugledne goste je pozdravil direktor Osrednje knjižnice Celje prof. Janko Germadnik, program je povezoval lazarist Jože Planinšek iz župnije sv. Jožefa, avtorjevo življenje in delo je orisal celjski opat Marjan Jezernik, vsebino knjige pa predstavil urednik dr. France Skrabl. Izbrane odlomke iz knjige sta prebiral Silva Železnik in Peter Simoniti, program pa dopolnil prof. Peter Napret z izvajanjem avtorjeve glasbe, prirejene za citre. Naj življenjski pogum in toplo človeško sporočilo knjige najdeta razumevanje tudi na slovenskih tleh. K.G.

NAJODLIČNEJŠI VZGOJITELJ

*Obstoletnici smrti sv. Janeza Boska je papež Janez Pavel II. tega velikega vzgojitelja razglasil za **Očeta in učitelja mladine** in ga kot takega predstavil vesoljnemu svetu.*

Cerkev močno ljubi mlade: vedno, zlasti pa v tem času, ki se tako naglo približuje letu 2000, čuti, da jo njen Gospod vabi, naj s posebno ljubeznijo in upanjem gleda nanje, njihovo vzgojo pa naj ima za eno svojih prvih pastoralnih obveznosti.

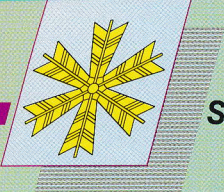
Prvo in temeljno kulturno dejanje je nedvomno duhovno zrel človek, človek, ki se je sposoben sam vzgajati in potem vzgajati tudi druge.

Sv. Janeza Boska je moj predhodnik papež Pij XI. imenoval **educator princeps – najodličnejši vzgojitelj**.

Posrečeni izraz *Dovolj je, da ste mladi, pa vas imam zelo rad* je trditev in še prej temeljna svetnikova usmeritev: *Bogu sem obljubil, da bom do zadnjega diha delal za svoje revne fante*. In res, posveča se jim z občudovanja vrednimi dejavnostmi v besedi, spisih, organizacijah, s potovanji, srečanji s civilnimi in cerkvenimi osebnostmi; do vsakega je skrajno pozoren, da bi tako prek njegove očetovske ljubezni spoznali višje znamenje ljubezni.

V don Bosku z veseljem gledam predvsem to, da je uresničil svojo osebno svetost z vzgojnim prizadevanjem, za katero je gorel in živel z apostolskim srcem, hkrati pa je predložil svetost za cilj svoje vzgoje.

papež Janez Pavel II.

*So pa res »face«!
Tako je pred kratkim dejal
nekdo med mladimi,
ko je slišal, kako živijo
svojo posvečenost
Gospodu sredi sveta don
Boskove prostovoljke.
Namreč tajno, naskrivaj,
večina ljudi jih pozna kot
navadne zaposlene žen-
ske. Same pravijo o tem
takole:*

Ko sem se pripravljala na mladinski počitniški tabor, sem se razveselila, da se bo istega tabora udeležila tudi naša kandidatka Irena. Povabljenja je bila, da se po končanem taboru udeleži duhovnih vaj za don Boskove prostovoljke (DBP). Poznali sva se že dalj časa, saj obe delava z mladimi. Irena se kot kandidatka še ni mogla udeleževati srečanj za DBP, zato ni poznala nobene od njih.

Ker mi pravila nalagajo tajnost poklica, sem želela to uresničiti tudi ob srečanju z Ireno.

A TI SI TUDI TU?!

Prišli sva iz iste dekanije, vsaka s svojo skupino mladih. Veliko je bilo veselja in smeha, pa tudi trenutkov zbranosti in molitve. Srečna sem bila, ko sem mimogrede pogledala Ireno in se zavedala, da v njej raste želja hoditi za Kristusom sredi sveta. Vedela sem, da poklic DBP delno že pozna in da ve, da živimo v tajnosti. Namenoma sem za kratek trenutek poiskala njeno bližino, da preizkusim, ali

»SKRIVAJ« ZA GOSPODOM

bo morda le povedala, da se ne vrača domov, ampak nadaljuje z duhovnimi vajami. V srcu je skrbno čuvala skrivnost svoje odločitve. Ponosna sem bila na to spoznanje, hkrati pa je tudi v meni odmevala sreča, da nihče v tej skupini ne ve za mojo posvetitev.

Ob zaključku tabora smo se poslovili in si obljubili, da se še srečamo. Tudi z Ireno sva si segli v roke in si rekli, še se bova srečali. Vedela sem, da bo to še isti popoldan, toda Irena tega ni slutila. Razšli smo se in vsak animator je pospremil svojo skupino mladih.

V poznih popoldanskih urah sem že bila v domu duhovnih vaj. Razmišljala sem o Ireni in se vpraševala, kakšno bo njeno srečanje, potem ko sva se poslovili komaj pred nekaj urami. In tedaj se na vratih pojavi Irena, malo bolj plašna, kot sem je bila navajena. Ostala sem v ozadju, da me ne bi takoj opazila, toda ko me je zagledala, me je z vprašujočimi očmi objela in vprašala:

- A ti si tudi tu?

Obe srečni sva si znova podali roko, v najinih srcih pa je bilo novo zadovoljstvo, da bova odslej hodili skupno pot posvečenega poklica v svetu. To je bila dobra izkušnja in počutili sva se kot po

odlično opravljenem izpitu. Srečni in zadovoljni sva bili, da nama je bilo dano doživeti konkretno izkušnjo v tajnosti.

TAJNOST JE DRAGOCEN DAR

To srečanje s kandidatko Ireno mi pomeni lepo doživetje vrednote tajnosti našega posvečenega poklica. Mnogo večji pomen pa ima naša tajnost v vsakdanjem življenju, kjer je posebej pomembno naše pričevanje. Mojim bližnjim ni pomembno vedeti, ali sem posvečena ali ne, ampak to, da živim svoje krščansko poslanstvo z vedrino in upanjem. To pa je Božji dar, ki ga prostovoljke živimo v don Boskovem duhu.

Na zunaj se naše življenje v svetu ne razlikuje od drugih. Živimo in delamo kot laikinje, naše posvečenje pa od nas zahteva, da storimo več kot drugi. S svojim življenjem prinašamo Kristusa med ljudi, ki so oddaljeni od vere.

Tajnost je za nas dragoceni dar, ki nam daje večjo svobodo. Na ta način smo bolj učinkovite v okolju, ki ni naklonjeno cerkvenim krogom. Naša naloga ni neposredno pričevanje za Kristusa, ampak zgledno človeško in krščansko življenje. DBP

SOTRUDNIKI SO PREHITELI SALEZIJANCE

"Ustanova salezijanskih sotrudnikov se bo razširila v vse dežele, po vsem krščanskem svetu. Božja roka jo podpira. Sotrudniki bodo širili katoliškega duha. Sem utopist? In vendar sem o tem prepričan!" (MB XVIII, 161).

DON BOSKOVI SOTRUDNIKI

Leta 1997 smo v Salezijanskem vestniku pisali o tem, kdaj so don Boskovi sotrudniki in kaj je njihovo poslanstvo, lani smo predstavili vidnejše sotrudnike v svetu in pri nas, letos pa želimo predstaviti središča, kjer se zbirajo in delujejo don Boskovi sotrudniki bolj načrtno in organizirano.

Glas o don Bosku in njegovem vzgojnem delu je proti koncu 19. stoletja došel tudi v Slovenijo. Za to so posebej zaslužni nekateri Slovenci, ki so v svoji daljnovidnosti zaslutili, da bi don Boskov način vzgoje mladega rodu lahko bil zelo dobrodošel tudi za slovensko mladino. Med prvimi sta bila duhovnika ljubljanske škofije: kanonik Luka Jeran in katehet Janez Smrekar. Luka Jeran, ki je osebno poznal don Boska in ga je večkrat obiskal v Turinu, je seznanjal

slovensko javnost z delom in ustanovami sv. Janeza Boska. Leta 1895 je vrhovni predstojnik Michael Rua Janeza Smrekarja imenoval za voditelja salezijanskih sotrudnikov v ljubljanski škofiji. V zapisnikih društva salezijanskih sotrudnikov beremo, da je leta 1900 bilo uradno vpisanih že prek 1600 sotrudnikov. Janez Smrekar je s sotrudniki odigral pomembno vlogo v pripravah na prihod salezijancev v Slovenijo leta 1901.

SOTRUDNIKI NA RAKOVNIKU

Gibanje don Boskovi sotrudnikov se je še bolj razmahnilo s prihodom salezijancev na Rakovnik - Ljubljana, ki je postal žarišče salezijanskega dela v Sloveniji. Prvim maloštevilnim salezijancem so bili v veliko pomoč številni sotrudniki, raztreseni po Sloveniji. Vsi so čutili, da Rakovnik postaja njihovo

središče. Zelo zavzeto so sodelovali pri gradnji vzgojnih ustanov na Rakovniku, še posebej pa pri gradnji svetišča Marije Pomočnice. Kot spomin na sotrudniško zavzeto sodelovanje sta dve barvni okni nad stranskima koroma z napisom, da sta okni dar salezijanskih sotrudnikov. Svetišče Marije Pomočnice je postalo romarsko svetišče mnogih don Boskovi prijateljev in sotrudnikov, kamor so z velikimi žrtvami romali od blizu in daleč. Od samega začetka do današnjih dni je don Boskove sotrudnike s salezijanskim delom povezoval Salezijanski vestnik.

NESREČA DRUGE SVETOVNE VOJNE

Cvetoče delo don Boskovi sotrudnikov je v Sloveniji prekinila in onemogočila druga svetovna vojna in povojna komunistična oblast. Prepovedana so bila cerkvena laična združenja.

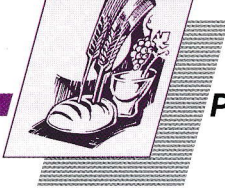
Salezijansko sotrudništvo je imelo veliko duhovno škodo in se v polnosti ni opomoglo do današnjih dni. Kljub težkim razmeram pa so mnogi slovenski kristjani ohranili ljubezen do don Boska, do njegovega vzgojnega poslanstva in se še vedno čutijo, da so don Boskovi - salezijanski sotrudniki in sodelavci.

Poskusi organiziranega oživljanja združenja don Boskovi sotrudnikov segajo v osemdeseta leta. Najprej je bila ustanovljena skupina mlajših sotrudnikov na Rudniku pri Ljubljani, potem pa je bil ustanovljen center sotrudnikov na Rakovniku. Danes se sotrudniki organizirano zbirajo na raznih krajih (Rakovnik, Sodražica, Maribor, Veržej, Šentjošt, Cerknica). Razveseljivo je, da poklic don Boskovi sotrudnikov privlači mnoge mlade fante in dekleta, ker so zaslutili, da je don Boskova duhovnost in vzgojna karizma primerna in zelo uspešna tudi danes in bo blagoslov za prihodnje rodove. Z upanjem in zaupanjem zremo v tretje tisočletje. it

SREČANJE NEKDANJIH GOJENK HMP

V nedeljo 8. novembra so se v inšpektorialni hiši hčera Marije Pomočnice na Rakovniški 21 v Ljubljani zbrale članice Zveze nekdanjih gojenk HMP, ki je vključena v svetovno Zvezo nekdanjih gojenk/cev HMP. Lepo število se jih je odzvalo na povabilo inšpektorialne delegatke s. Marije A. Simončič. Zveza povezuje žene, ki so v svojih mladih letih uživale gostoljubje Dekliškega doma na Karlovski 22 v Ljubljani in posebej tedanje predstojnice s. Alojzije Domanjko. Postopoma se jim pridružujejo mlajše, ki so bile v mladosti povezane s HMP prek duhovnih vaj ali drugih oblik povojnega delovanja. Letošnje srečanje je bilo volilno, saj so po štirih letih izvolile nov sedemčlanski svet Zveze.

Navzoče so se skupaj s sestrami zbrale v hišni kapeli k sv. maši, ki jo je daroval inšpektorjev vikar SDB dr. Alojzij Slavko Snoj. Po kosilu, kjer se je še posebno izrazila prisrčna povezanost med nekdanjimi gojenkami ter med njimi in sestrami, so prisluhnile prof. Slavici Navinšek, ki je na zelo prepričljiv način prikazala upanje in težave sedanjega šolstva v naši državi. s. I.N.

BOG JE OČE IN MATI

MOLITVENI NAMENI

• JANUAR

Oče naš ...

Bog je oče, ki ljubi svoje otroke

Oče, odpri oči današnjim družinskim očetom, da bodo pri tebi iskali vzor očetovske ljubezni do svoje družine.

• FEBRUAR

Oče naš, ki si v nebesih ...

Tam je tudi naš dom!

Oče, podari nam vero, da bomo resnično zaslutili, da je naš končni dom pri tebi v nebesih

• MAREC

Oče, posvečeno bodi tvoje ime.

Molimo in se trudimo, da bi iz našega življenja, iz naših družin izginila bogokletna beseda. Naša beseda naj postane hvalnica Očetu!

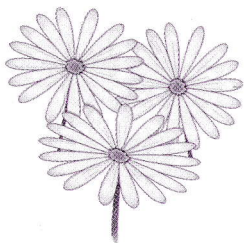
BOG NAS LJUBI

Stopili smo v tretje leto triletnih priprav na veliki jubilej 2000. To leto je posvečeno Bogu - Očetu, Bogu, **ki je svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje** (Jn 3,16). Ta edinorojeni Božji Sin - Jezus Kristus, katerega rojstni dan smo ponovno z radostjo praznovali ob božičnih praznikih, nam je razodel veliko skrivnost: **Bog vas ljubi, ljubite ga.** Jezus nas vabi, da sprejmemo Očeta z gotovostjo, da nas je sprejel in da nas ljubi, kljub vsem slabostim. Sprejel nas je z zaupanjem, ki ga ima otrok do svoje matere. Kolikokrat v Svetem pismu preroki uporabljajo podobo matrine ljubezni, da bi izrazili neskončno Božjo ljubezen. Prerok pravi: *Bil sem jim kakor človek, ki dvigne dojenčka k svojemu licu, nagnil sem se k*

njemu in mu dal jesti (Oz, 11,4). Pri Izaiju pa beremo Gospodovo besedo: *Ali pozabi žena na svojega dojenčka, da bi se ne usmilila sina svojega telesa? In ko bi ga tudi pozabila: jaz te ne pozabim! Glej, na obe dlani sem te napisal ...* (Iz 49,15-16).

Voščilo in zahvala

Dragi molivci! Uprimo svoje oči v dobrega in usmiljenega Očeta. Prosimo ga, naj bo usmiljen z nami in svojo Cerkev obdarja z dobrimi krščanskimi družinami, v katerih se bodo rojevali, rasli in dozorevali dobri duhovni poklici.

Ob vstopu v novo leto se vsem, ki ste nam voščili za praznike in novo leto, iskreno zahvaljujem v imenu vseh salezijancev in obenem vsem iskreno želim, naj roka dobrega in usmiljenega Očeta bedi nad vami in vas blagoslavlja, da boste srečno prestopili prag tretjega tisočletja.

Ivan Türk, voditelj molivcev

OČETOVA PODOBA JE HKRATI OČETOVSKA IN MATERINSKA

O njem se lahko govori kot Očetu, v katerega rokah je gotovost in kot Materi, v kateri je zasidrano življenje, ki nam ga razodeva.

Čudovit opis dobrega, razumevajočega in usmiljenega Očeta se je moral globoko dotakniti velikega holandskega slikarja Rembrandta, ki je v eni od upodobitev Jezusove prilike naslikal sključenega očeta, ki na rame izgubljenega sina položi svoje roke. In začuda, njegova leva roka je moška, njegova desna pa je ženska. Strmimo nad tem notranjim uvidom v Božje srce, ki je tako lepo upodobljeno v liku dobrega očeta. Bog je torej, kakor nam je v priliki želel razkriti Jezus, oče in mati, najboljše, kar je lahko v kakem očetu, in najboljše, kar je lahko v kaki materi.

Ivan Turk, Rakovniška 6,
1108 Ljubljana,
tel.: 061/127-30-28

*Sveti Oče, v Cerkvi si obudil sv. Frančiška Saleškega,
pastirja po svojem srcu,
ki je s spisi, z besedo in zgledom vzgajal
krščansko ljudstvo v pobožnosti
in vsem vernim utiral pota svetosti.
Napolnil si ga z duhom dobrote,
zato je mogel grešnike voditi k pokori
in z vezjo miru in ljubezni
vneto obnavljati edinost kristjanov.*

Iz hvalospeva v čast sv. Frančišku Saleškemu

SV. FRANČIŠEK SALEŠKI

Frančišek Saleški se je rodil leta 1567 v Savoiji. V Parizu je študiral filozofijo in teologijo in v Padovi svoje izobraževanje dopolnil s civilnim in cerkvenim pravom. Ko je bil posvečen v duhovnika, se je škofu ponudil za delo med kalvinci v šableski pokrajini, da bi jih pripeljal nazaj h katoliški veri. Postal je ženevski škof, sedež pa je imel v Annecyju. Veliko je pridigal in mnogo napravil za versko prenovo.

Kot človek zlahtnega in prodornega duha in kot izobražen humanist je postal velik duhovni voditelj. V knjigi *Filoteja* je pota askeze odpiral vsem. Kot jedro duhovnega življenja je v knjigi *Teotim* poudarjal ljubezen do Boga. Zavedal se je pomembnosti tiska. V Thononu je ustanovil *Akademijo znanosti*, kjer so se zbirali najmočnejši duhovi, da bi poglobljali znanost in mladim pomagali na pot strokovne usposobljenosti. Skupaj s sv. Ivano Šantalsko je ustanovil in vodil red sester obiskanja.

Umrl je v Lyonu 28. decembra 1622. Njegov praznik slavimo na dan prenosa svetnikovega trupla v Annecy (24. januarja 1623). Leta 1665 je bil razglašen za svetnika, leta 1877 pa za cerkvenega učitelja. Leta 1923 je bil postavljen za zavetnika časnikarjev in katoliških pisateljev.

Zaradi njegove apostolske gorečnosti, ljubeznive dobrote in krščanskega humanizma je sv. Janez Bosko po njem imenoval svojo redovno družbo (don Boskovi **salezijanci**) ter ga izbral za njenega zavetnika.

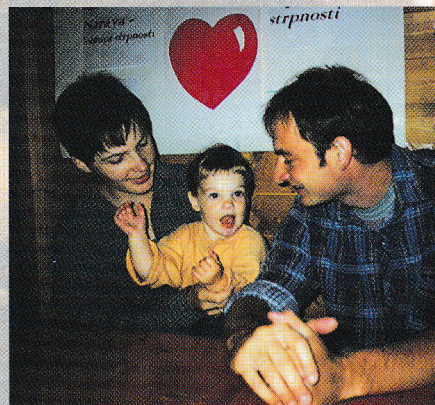
BOG OČE - LJUBITELJ ŽIVLJENJA

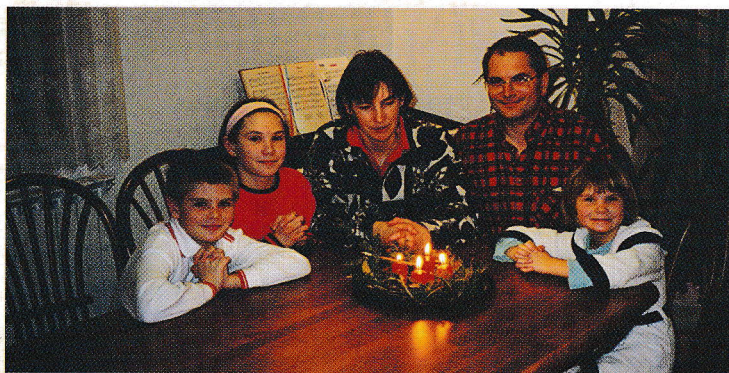
OD VZGOJNE DO VERSKE IZKUŠNJE

Mati Marjeta je nekega dne dejala sinu Janezu: Nimaš več očeta! Tedaj še ni izpolnil dveh let in to je bil njegov prvi spomin, ki ga je zaznamoval za vse življenje. In kako zaznamoval! Danes se ob zbledeli vlogi ali odsotnosti očeta v družini nagibamo k modrovanju, da otrok brez očeta z večjo težavo obvladuje življenje, saj mu manjka tako pomembna osebnost, steber zavarovanosti, zgled za posnemanje v moralnih odločitvah in vzorec identifikacije (za sinove). Življenska izkušnja nam kaže, da je v veliko primerih to res. Pri Janezu Bosku pa se je uresničilo nekaj povsem drugega. Teško življenje je pogumno obvladoval, postajal je vedno bolj osebnost, sposobna varovati lastno mater in svojo veliko družino, množico mladih. Za nekatere je postal mikaven zgled; domala za vse fante, ki so se z njim srečali, pa je postal identifikacijski vzorec kot oče in učitelj mladine. Kako je to mogoče? Najbrž zato, ker obstaja še kak drug mnogo obstojnejši pravzorec vsakega očetovstva. Sveti Pavel pravi, da upogiba svoja kolena pred Očetom, po katerem se imenuje vsakršno očetovstvo v nebesih in na zemlji (Ef 3,14-15). Kakor da se je v življenju Janeza Boska dobri Bog poigral s človeškim modrovanjem: iz prahu je vzdignil slabotnega in iz blata potegnil ubogega ter ga posadil med kneze svojega ljudstva (prim. Ps 113,7-8). To se je zelo verjetno zgodilo zato, ker si je mati Marjeta vztrajno prizadevala, da je Janez ob njej doživljal značilne očetovske lastnosti, kot so ljubezniva varnost in zaupljiva gotovost. Te pa je zase in zanj zajemala iz predane vere v dobrega nebeškega Očeta. Tako nas Sveto pismo in življenje svetnikov oblikuje tudi v današnjem času, da bi izgubo zemeljskega očeta mogli preseči z vero v nebeškega.

LJUBEZEN, SPRAVA IN SREČA

Janez Pavel II. nam je za pripravo na veliki jubilej dvatisočletnice odrešenja podal pravi vzgojno-pastoralni načrt (V zarji tretjega tisočletja). In že smo v zadnjem, bedenjskem letu te priprave, ki je posvečeno Bogu Očetu. V našem novodobnem času, ko se tudi na verskem področju dobesedno za veliko denarja prodaja gosta megla, ki jo širijo krive priče raznih ločin in samozvani učitelji z vzhoda, je svetopisemsko oznanilo o dobrem, osebnem Bogu, čigar ime je Oče, za nas toliko radostnejše oznanilo. Jezus, ki je z njim v posebno zaupnem odnosu, nam - ob tolikih izrecnih klicih, molitvah in na-

vedkih - živo predstavlja tri izkušnje, ki so nam na voljo, da bi lahko doživeli njegovo resnično bližino. Te so: ljubezen, sprava in sreča.

Bog je ljubezen, (1 Jn 4,8.16) poudarja apostol Janez zaporedoma.

Gre za **ljubezen** v dvojnem izrazu: do Boga in do bližnjega. Ta ljubezen ima v Bogu svoj izvor in svoj pristan, nam pravi Janez Pavel II., ko nas v tem letu vabi k delom ljubezni. Posebno izrazita je naša izkušnja, kako Bog usmiljeno sprejema vse ljudi. Starodavno *Pismo Diognetu*, iz drugega stoletja, pravi, da je bila mera naše nepravilno-

sti polna (kakšen vzrok za Božjo dopolnitev časov!) in se je čisto jasno pokazalo, da nas kot plačilo zanjo čaka kazen in smrt (in je to do danes še bolj očitno). A dobri Oče nas ni zasovražil in pahnil od sebe. Za našo odkupnino je sam dal lastnega Sina, svetega za grešnike, nedolžnega za hudobne ...

Odtod nas žeja po iskreni spreobrnitvi, ki jo uresničujemo po božanskem daru zakramenta **sprave**. *O srečna zamena, o neizrekljivo Božje delo, o nepričakovana dobrota!*

Tretja pomenljiva izkušnja z Bogom Očetom je naše hrepenenje po **sreči** v njegovi in naši očetnjavi: *Oče naš, ki si v*

*nebesih ... Nemški pisatelj H. Hesse pravi v romanu **Stepni volk: Skozi toliko blata in neumnosti moramo tavati, da pride-mo domov!** In nadaljuje: **Sploh ne bi mogli živeti, ko ne bi bilo mogoče poleg zraka tega sveta dihati še nekega drugega zraka, ko ne bi poleg časa obstajala še večnost.** Lahko bi rekli, naj bo to leto leto očenaša: v mojem osebnem življenju pogostega, v naši družini vsakdanjega ... Družina, ki skupaj moli očenaš, ostane skupaj; občestvo, ki skupaj moli očenaš, drži skupaj.*

HVALNICA ŽIVLJENJU

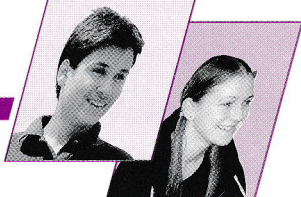
Priprava na leto 2000 pa za kristjane ni svetobežna, ampak nas uvaja v požlahtnjenje vsakdanjega življenja, ker je Bog Oče darovalec in ljubitelj življenja (prim. Mdr 11,26), ker je vsaknaš trenutek del Božje večnosti. Kako je mati Terezija iz Kalkute cenila in opisala življenje! V predverju njenega doma za bolnike za aidsom v New Yorku, imenovanem *Dar ljubezni*, je dala izpisati hvalnico življenju kot daru Boga Očeta. A. S. *Snoj*

Življenje je dar, obranjaj ga.

*Življenje je možnost, izkoristi jo.
Življenje je lepota, občuduj jo.
Življenje je dolžnost, izpolni jo.
Življenje je ljubezen, uživaj jo.
Življenje je izziv, sprejmi ga.
Življenje je užitek, okušaj ga.
Življenje je bogastvo, ceni ga.
Življenje je igra, sodeluj v njej.
Življenje so sanje, uresniči jih.*

*Življenje je uganka, reši jo.
Življenje je obljuba, izpolni jo.
Življenje je žaloigra, odigraj jo.
Življenje je žalost, premagaj jo.
Življenje je boj, izbojuj ga.
Življenje je pesem, prepevaj jo.
Življenje je pustolovščina, tvegaj jo.
Življenje je sreča, išči jo.
Življenje je dragocenost, varuj jo.*

***Življenje je življenje, praznuj ga;
izberi življenje!***

OČE LJUBI VEDNO, TUDI NOVEMBRA

SKALCE NA MURI

Skupina Skala se je nekega jesenskega petka odpravila v Veržej, da bi zastavila delo v novem šolskem letu in obnovila medsebojne odnose. Delovni smo bili, saj smo delali v skupinah ter obiskali Vzgojno – izobraževalni zavod Veržej. Za duhovno uglašenost smo poskrbeli prek molitev in svete maše. Medsebojne stike pa smo poglobljali z martinovanjem, kopanjem v toplicah ter z občudovanjem mlina na Muri. Bili pa smo koristni tudi za druge, saj smo v nedeljo pripravili program za otroke in ostarele.

Sicer pa nas je v Ljubljani čakalo mnogo mladih, ki skoraj nikoli ne vedo, kaj bi počeli s seboj. Vse, kar smo sklenili in pridobili in videli ... bomo torej delili z njimi. Zato pa smo Skalce, a ne?!

Barbara Flander

tudi zate!

V letu 1999, ki je pred nami, želi Salezijanski vestnik postati **še bolj TVOJ časopis**. Namenjene so ti predvsem **mladinske strani**. Veseli bomo tvojih (pisnih) razmišljanj, pobud in želja, kritik in nasvetov, pa tudi obvestil za druge. Poskrbi, da se bo po Sloveniji slišalo in bralo tudi o tem, kako živite v vaši župniji ...

V letu 1999 bomo razmišljali o **BOŽJI LJUBEZNI**. V prvi številki smo razmišljali »o ljubezni, ki jo Bog pošilja mladim po duhovnikih«. V naslednji številki pa bomo razmišljali o tem, da »**Bog ljubi najbolj zavržene in zapuščene mlade po odgovornih animatorjih**« .

Vzemi prazen list in napiši, kar čutiš in veš!

Ldilična zasnežena gorenjska pokrajina, konec tedna, župnišče, topla peč, in dvajseterica mladih. Le kaj počnejo?!

To so bile moje prve duhovne vaje s pridihom salezijanske mladinske duhovnosti. In priznati moram, da vikenda ne bom tako hitro pozabil.

Oče ... je bila tema naših razmišljanj ob novem cerkvenem letu, posvečenem nebeškemu Očetu. Vpraševali smo se o vlogi očetovstva danes, o našem odnosu do zastonjske Božje ljubezni, o Očetovstvu, ki ustvarja skupnost.

Začetek je obetaven, led prebit (dva moška udeleženca!), mladi smo vedno bolj za velike družine, za lepo slovensko prihodnost, torej, kaj bi še lepšega?! Z zaupanjem v Bož-

jo voljo in s skupno močjo nam bo uspelo.

Iskrena hvala Martinu, Moniki in Koprivniškemu župniku ter vsem mladim za lepe trenutke.

Ebo Y...

DUHOVNIK JE ZAME KOT...

*Služabnik ljudi.
Je tisti, ki v vidni svet prinaša nevidnega Boga.
Duhovnik je kot: cerkev – hiša, v kateri gotovo prebiva Bog in ga lahko obiščemo;
je kot goreči grm za Mojzesa;
je kot ognjeni steber pred Izraelci na poti v puščavo ...*

Jane Babnič

Drugi smo bili v kuhinji ...

VZEMI POST ZARES

Vfebruarju in marcu smo vsi mladi povabljeni na **POST-NE duhovne vaje**. Srečali se bomo pet vikendov zapored širom po naši mali dežlici: v *Veržeju, na Mirenskem Gradu, na Bledu, v Želimljem in na Pohorju*. Vzemi Božjo ljubezen zares in poskusi po njej upodobiti tudi svojo ljubezen. Pridi sam in povabi tudi prijatelje. Ne pozabi na pravočasno prijavo.

ODSEV ODSEV BOŽJE LJUBEZNI BOŽJE LJUBEZNI

*Reven bi bil ta naš svet brez ljubezni!
A že od vekomaj je tako urejen, da nam je nestete stvari in odnose ... ustvaril Nekdo, da si jih podarjamo. Torej smo samo člen v verigi menjalne trgovine.*

Preveč preprosto bi bilo, ker je človek narejen za mnogo več! Človek je narejen za to, da oplemeniti s svojo ljubeznijo vse tisto, kar nato podari drugemu človeku.

Bog pa si je izbral tudi ljudi, ki podarjajo naprej vse tiste čudovite milosti, ki jih poleg povsem navadnih stvari deli vsem ljudem. Si že slišal za milost svetega krsta? Veš morda, da majhni otroci prejmejo Kruh Življenja v svoje srce? Veš, da vsak, ki mu je žal za napake, dobi odpustčanje in vzpodbudo za nov začetek?

Te velike stvari, ki nam omogočajo, da živimo Življenje, nam podarja Bog! V naše življenje pa jih prinašajo DUHOVNIKI! Tisti, ki so začutili, da morajo po njih neskončno Božjo ljubezen občutiti tudi ljudje. Velika je njihova odgovornost, da vse te svete milosti prinašajo v naše življenje čimbolj neomadeževane, s pridihom Božjega. In hkrati morajo ostati ljudje, da so nam blizu ... in razlagajo našim človeškim majhnostim Ljubezen.

Biti prebivališče Boga in hkrati zatočišče, v katerega se zateče razočaran človek?!

Blagor nam, da imamo dobre duhovnike. Zahvaljujmo se Bogu in prosimo, da taki ostanejo. Hkrati pa prosimo za vse tiste, ki se še iščejo. Predvsem pa jim pomagajmo, da bodo lahko posode Božje ljubezni.

Nisem duhovnik, sem pa človek, ki lahko mnoge usmerim k Božji ljubezni!!! Torej?

Monika

PRIČEVANJE

DUHOVNIK ALI »BOG OB MENI«

V mojem življenju igra duhovnik zelo pomembno vlogo. Mislim, da sem se tega bolj zavedela v času pubertete, ko se mnogi mladostniki začnejo odtrjevati od Cerkve in zato tudi ne želijo imeti nikakršnega stika z duhovniki. Jaz pa sem v tem času resno zbolela in sem morala kar precej časa preživeti v bolnici. Takrat sem poleg zdravniške pomoči potrebovala tudi Božjo. Vse to sem prejerala prek duhovnikov, ki so me obiskovali. Omogočili so mi preje-manje zakramentov ter mi s svojo toplino in vedro besedo vlivali poguma in upanja. Včasih mi je med zdravljenjem zmanjkovalo moči za premagovanje vsakodnevnih težav. Pogovor z duhovniki pa mi je pomagal, da sem zopet z optimizmom gledala naprej.

Mislim, da je bil to čas, v katerem sem iz otroške vere prišla do bolj zrele osebne vere. Duhovniki so mi pomagali, da sem kljub težavam ali pa ravno preko njih spoznavala Božjo dobroto in ljubezen. Globoko v meni ostaja stavek duhovnika, ki mi je rekel: *Kogar Bog ljubi, ga tudi tepe ...*

Zame je duhovnik bil in je oseba, prek katere še bolj čutim Božjo navzočnost in njegovo delovanje v svetu. Po njem pa čutim tudi Božje usmiljenje in odpustčanje po zakramentu spovedi.

Iskreno se zahvaljujem vsem duhovnikom, da so se odzvali Božjemu klicu, saj s svojim življenjem in delom pričajo za Boga in tudi nam pomagajo hoditi po pravi poti, ki pelje v Življenje.

Cherta

GOSPOD, ZAKAJ NAS IMATE TAKO RADI?

**Pogovor
s salezijanskim
duhovnikom Francem
Brečkom
župnikom v Škocjanu
na Dolenjskem**

- *Kaj mladi danes pričakujejo od duhovnika?*

... da jih sprejme takšne, kakršni so; da je naraven, pristen, odprt za vse dobro v življenju; da jim prisluhne in tako zasluti, kaj se skriva za njihovimi besedami. Mladi pravzaprav vedo, kaj je prav in kaj narobe; slutijo, kaj naj bi naredili. Vendar nimajo dovolj moči. In če te moči ne dobijo v družini in okolici, zabredejo v težave. Bolj kot učitelja potrebujejo prijatelja. Ko doživijo toplino sprejetosti, jim lahko nudiš očetovsko oporo.

- *Kdaj se mladi zatekajo k tebi?*

Tisti, ki so doživeli prijateljstvo in zaupanje, prihajajo pogosto, da poglobijo svojo duhovnost. Delijo vesele in žalostne trenutke življenja z duhovnikom. Druge pa navadno prižene globoka stiska, nakopičeni problemi. So primeri, ko je bil mlad človek tik pred samomorom in je v meni kot duhovniku videl zadnjo, rešilno bilko.

- *Kako ljubi salezijanski duhovnik?*

Samo tisti, ki je doživel ljubezen, lahko ljubi! Bogu sem hvaležen za očeta in mater, ki se za res ljubita in sta podarila življenje

DUHOVNIK JE ZAME KOT ...

*oprimek
na steni za prosto
plezanje.*

Andy B. Smith

osmim otrokom. Ta ljubezen se nadaljuje v salezijanski skupnosti, trenutno v Škocjanu. Zelo me nagovarjajo besede sv. Janeza Boska: *Ni dovolj, da mlade ljubite. Mladi morajo to ljubezen tudi začutiti.* Kako zelo sem to začutil, ko me je veroukar 4. razreda vprašal: *Gospod, zakaj nas imate tako radi?* Salezijanski duhovnik ima rad to, kar imajo radi mladi. Mlade išče tam, kjer so; jih sprejema v njihovem okolju ...

- *Kako skrbiš za svojo duhovno rast, da lahko potem še bolj ljubiš mlade?*

Veliko se pogovarjam z očetom. Vesel sem duhovnika, ki mu vse zaupam in vsaj enkrat na mesec pri njem opraviš spoved.

Pomaga mi v duhovni rasti. Tudi pogovori z mladimi so zame velika duhovna obogatitev. Ob njih rastem in zorim. Doživljam globoko molitveno povezanost z mnogimi, ki zame molijo. Tudi jaz skušam zanje moliti.

- *Kdaj si mlademu človeku pomagal predvsem kot duhovnik?*

Mladim pomagam najbolj s tem, da jim približam Božjo ljubezen. Nekomu so se porušili vsi odnosi z ljudmi, tudi v družini. Rekel sem mu: *Bog te ljubi! Če so te vsi zavrgli, On te sprejema!* Drugi je globoko zabredel. Kot duhovnik sem mu moral reči: *Bog ti vse odpušča. Rad te ima. Dal ti bo milost, da boš vstal in začel znova.* To je največ, kar lahko dam mladim.

- *Morajo duhovniki pogosto nadomeščati starše, predvsem očete?*

Danes so mnoge družine okrnjene: otroci živijo samo z mamo, v mnogih družinah vlada alkohol, ponekod je oče zaposlen od jutra do večera ali pa pri vzgoji potisnjen na rob ... V družinah, kjer ni očeta ali pa nima prave vloge, se otroci pogosto srečujejo s hudimi problemi. Tudi zato mnogi mladi nezavedno v duhovniku iščejo očeta, ki bi jim bil v oporo.

Bog me

DUHOVNIK JE ZAME KOT ...

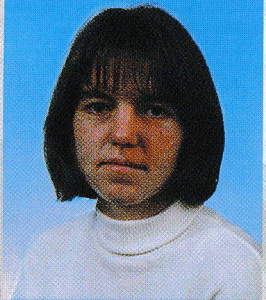

prijatelj, ki kaže pot skozi življenje. Ne skozi pridige in moraliziranje, ampak pri športu, pogovoru, delu z mladimi. Zna biti resen, še bolj pa sproščen in pristen. Ne zmanjka mu idej. Prizadeva si, da bi bila vera za mlade privlačna.

Marta

POMAGA RAZUMETI

● *Kaj pričakuješ od duhovnika?*
Najpomembnejši je pogovor: duhovnik posluša, jaz pa mu popolnoma zaupam. Vem, da mi v danem položaju ne bo pokazal rešitev, pač pa me bo z nasvetom in zgledom usmerjal na pravo pot.

Pogovor z Anico Hočeval, eno izmed mladih v župniji Škocjan

● *Ali mladi prosijo duhovnika za pomoč, nasvet?*
Z vsakim problemom se obrnem na duhovnika. Zelo dobro je, da imajo mladi, ko se odločajo, kako bodo živeli svoje življenje, ob sebi duhovnega voditelja. Tudi duhovniki so se v mladosti odločali za poklic, zato poznajo in razumejo čas odločitve, v katerem živi mlad človek. S sproščenim pristopom se znajo danes duhovniki približati mladim in mnogo mladih se zato odloča, da stopijo k njim po nasvet ali pomoč.

● *Nam zaupaš kako misel, ki ti jo je kot vzpodbudo izrekel duhovnik?*

Nešteto lepih misli sem prejela. Veliko svetopisemskih izrekov bi ne mogla razumeti brez duhovnika. Vedno pa so v meni navzoče besede: *Ti imaš svoje življenje, ki ti ga je namenil Bog, in zanj boš nekoč odgovarjala.* Praksa pa je tista, ki zahteva moj trud, saj je potrebno tisoč teh besed udejanjiti.

● *In kaj meniš o don Bosku - duhovniku?*

V času Janeza Boska so imeli mladi probleme, niso pa imeli nikogar, ki bi jih razumel. Končno jim je don Bosko s svojo drugačnostjo, pogumom in zaupanjem stopil naproti. Kot eden izmed njih, pa vendar predvsem kot duhovnik in človek z vrednotami. Mnogim je pomagal, jih usmerjal ... Bi mogel ljubiti še bolj, kot pravijo njegove besede: *Za vas živim!* Najbrž ne!

DUHOVNIK JE ZAME KOT ...

prijatelj, ki ima vedno čas zame, ki posluša in upošteva moje mnenje in mi pove svoje. Vsak nasmeh, ki mi ga podarijo veselja polni duhovniki, me prepriča, da imajo zares radi mlade. Verjamem, da bo nekoč tak duhovnik tudi moj brat.

Mateja

VZGAJAJMO KOT DON BOSKO

TEMELJIVZGOJE: POGOVOR

Mnogi starši se znajdejo ob svojih odraščajočih otrocih pred pravim zidom molka. Ni več drobnih nežnosti, ni več zaupanja, ni več bližine. Z grozo v duši ugotavljajo, da postajajo drug drugemu tujci. Kdo je za to odgovoren, mladostniki ali starši?

PRED PRAVIM ZIDOM MOLKA

Reči »Nihče!« ne koristi nikomur, kajti hladnokrvna ugotovitev golega dejstva ne prinaša v medsebojne odnose nič novega. Tudi tolažbe ne. Ta sicer ni potrebna, čeprav si jo mnogi nadvse želijo.

Namen tokratnega razmišljanja in vseh drugih, ki bodo sledila temu, ni dajanje odgovorov, še manj receptov za vzgojo mladih. Skupaj z vami želim samo preprosto razpredati misli o vzgoji, odnosih, mladih, starših, vzgojiteljih, mladostnih križpotjih - z eno besedo: misli o življenju.

Ko se torej v družino naseli tančica molka, tihih mimohodov staršev in odraščajočih mladostnikov, glasnih zahtev po drugačnih rešitvah, kaj storiti takrat? Gre za zelo pomembno, da ne rečem središčno vprašanje, kajti brez pogovora, brez komunikacije ni vzgoje.

Z OČMI STARŠEV

Starši doživljajo svojega mladostnika - recimo, da je dekle - navadno nekako takole: »Vse sva ji poskušala nuditi: toplino, bližino, naklonjenost, da o materialnih dobrinah sploh ne govoriva. Omogočila sva ji vse, kar je potrebovala za takšen razvoj, kakršen se pač danes spodobi: od sedmega leta naprej glasbena šola, zelo zgodaj je začela z igranjem pr-

vega tujega jezika. Tudi računalnik je bil kmalu pri hiši. Toda pri njenih trinajstih se je začelo med nami nekaj bistveno spreminjati. Začela se je zapirati vase, kar naprej se je nekaj pritoževala, čez

vse je imela kakšno pripombo. Včasih je naravnost znorela. Tudi midva ji nisva prizanašala. Do nje sva bila zahtevna; ko sedaj premišlujem, včasih celo pregroba in preveč neposredna.

Najhuje ob vsem skupaj pa je bilo to, da se nama je začejalo dozdevati, da nama čedalje manj zaupa. Večkrat sva ji rekla, da jo razumeva, da ima probleme, da sva jih imela tudi midva in da bi se rada z njo pogovorila. Toda nič! Bolj sva ji prigovarjala, naj vendar spregovori, v bolj neprodoren zid molka se je ovijala. Tako daleč je prišlo, da po cele dneve ni spregovorila z nama.

Sedaj je vse v zraku: odnosi so nedorečeni, nič oprijemljivega ni v njih. S strahom spremljava vsak njen korak. Tudi med seboj se o tem ne pogovarjava. Pogovora o tem se kratkomalo bojiva. Vsaki sebi tiho upava, da se bo vse skupaj nekoč, nekega lepega dne, rešilo samo po sebi. Toda kljub temu naju grize vest: ali sva res naredila vse, da bi vzpostavila kvaliteten odnos s svojo odraščajočo hčerko?»

Z OČMI MLADOSTNIKOV

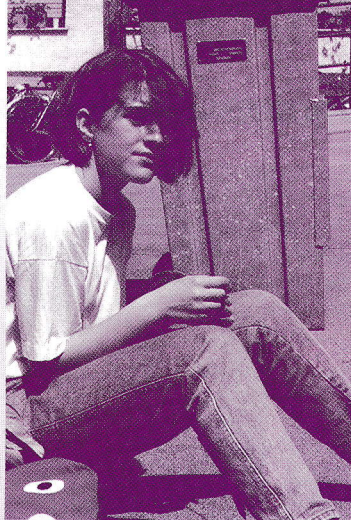
Mladostnik na poti odraščanja vidi položaj seveda povsem drugače: »Ravnokar sem se rešila tatarih! Obupno sta tečna. Kar naprej nekaj silita vame. Rada bi vedela vse: s kom se družim, kam

hodim, kaj se dogaja. Vse hočeta vedeti! Obup: dobesedno vse! Pa kaj ju vendar briga! Pravico imam do svojega življenja! Saj imam vendar že skoraj sedemnajst let. Sama lahko odločam o svojem življenju. Kaj vse počnejo nekatere moje sošolke. Če bi bila jaz takšna in če bi moja mami to vedela, saj bi jo infarkt ... Vem, kje se lahko *zaribam*, in vem, kaj moram storiti, da se ne bom. OK, konec koncev, saj nimam nič proti nji; vem, da mi želita dobro, čeprav poskušata to pokazati na tak čuden način, da ga jaz sploh ne morem razumeti.

Najhuje pa je to, da bi se morala z njima pogovarjati po nareku. Tako ju ni skoraj nikoli doma, ko pa prideta, bi jima morala *kao* vse pripovedovati: kaj čutim, kaj doživljam, kaj tuhtam v sebi ... Prijatelj mi je zadnjič rekel, da nas imajo starši verjetno vsemu navkljub zelo radi. Toda časi se spreminjajo in tudi oni bi morali iti s časom naprej. Danes ni več tako, da bi lahko človeka ljubil na daljavo. Ali ga imaš ob sebi in ti nekaj pomeni, ali pa je bolje, da ga ni. Sicer pa od gole ljubezni, ki ju drugi pripovedujejo, ni še nikoli nihče živel. Ljubezen mora biti utelešena ali pa je popolnoma brez zveze, da sploh o njej govorimo. «

POGOVOR: NEKAJ POZABLJENIH MISLI

Kaj se zgodi v letih odrasčanja, da pride do tolikih nespornostov med starši in mladostniki? Razlogov je zagotovo veliko, toda nimajo vsi enake teže. Temeljni problem, ki je v jedru številnih drugih problemov, je pomanjkanje pogovora v družini. Osební pogovor, skupno razmišljanje o doživljanju življenja, iskanje novih poti, razmišljanje o drugačnih možnih rešitvah določenih situacij, sporočanje globinske izkušnje življenja, vsega tega nam danes v

družbi, ki jo zaznamuje prava revolucija na področju komunikacije in informatike, kronično primanjkuje. Samo osebno srečanje lahko mladostniku v polnosti pove, kako ga cenimo, kako dragoceno je za nas njegovo življenje.

● **Ovrednotiti pogovor.** Potrebno je (ponovno) ovrednotiti pogovor. Če za kaj, potem moramo imeti za pogovor vedno čas. Ponavljam: vedno! Se posebej velja to za pogovor med starši in mladostniki. Starši, v času odrasčanja vaših otrok zagotovo ni nič bolj pomembno od tega, da imate takrat, ko so otroci voljni in pripravljeni pogovarjati se, čas za nje. Samo pogovor lahko razbliži (pogosto navidezni) prepad, ki vas začenja ločevati od vaših otrok.

● **Imeti čas.** Pogovarjati se seveda ne moremo, če nismo drug z drugim, če tudi fizično ne preživimo vsaj nekaj časa na dan vsi skupaj. Sobivanje tke vezi zaupanja. Potrebno je začeti razmišljati o tem, koliko se (in če se sploh) »prosti čas« staršev prekriva s prostim časom odrasčajočih otrok. V Hong Kongu so, recimo, očetje v povprečju navzoči na dan v svoji družini samo šest minut. Dokler so otroci majhni, posvetijo starši navadno več pozornosti temu, da so ob njih. V letih odrasčanja, ko se čutijo mogoče zavrnjene, ne-

koristne, nespoštovane, navadno (pre)hitro naredijo korak nazaj: »Zavrnil me je, ne bom več silil vanj!« Imeti čas za drugega je danes stvar izbire in zavestne odločitve. S časom je namreč tako: za vse tisto, kar se nam zdi pomembno, imamo dovolj časa! Vzgoja otrok se zagotovo umešča v samo srčiko dolžnosti, ki nosijo napis »zelo pomembno«.

● **Ohranjati notranjo motivacijo.** Včasih se zdi, da je vsako prigovarjanje mladostnikom kakor kričanje po ravnini: odmev se kar noče vrniti. Vsako naprežanje se zdi brezpredmetno in nesmiselno. Starši ne smejo izgubiti vere v smisel vedno novih začetkov. Tudi če enkrat, dvakrat, trikrat, desetkrat ni uspeha, to še ni razlog za obup. Ko nehamo poskušati vzpostavljati dialog z mladostnikom, mu s tem posredno sporočimo, da smo obupali nad tem odnosom. Sporočimo mu: »Jaz ne morem več, naveličal sem se.« Ali pa: »Jaz ne vidim več smisla v vsem tem naprežanju. Znajdi se, kakor veš in znaš. Bo že šlo nekako.« V vedno novih poskusih staršev, da bi vzpostavili z mladostnikom kvalitetno komunikacijo, se kaže njihova vera v smisel pogovora in zastonjskost njihove ljubezni. Starši (in vzgojitelji) so namreč poklicani, da po vzoru Boga »ljubijo prvi« in da svoje ljubezni ne pogojujejo z ljubeznijo in naklonjenostjo mladostnikov. Imeti moč in navdih za pogovor pomeni ne podležiti daj-dam odnosu v ljubezni.

Naj končam s stavkom dekleta, ki ga je izreklo, potem ko so ji starši zari njenih štirinajstih letih prvič zares prisluhnili: »«Od danes naprej vem, da očiji in mami in vseeno zame, da mi želita res dobro v življenju!«

V vzgoji niso pomembni samo dnevi; pomembni so zlasti drobni trenutki. Ti nam ne smejo drseti iz dlani. *Lisec M.*

Družina Primožič

V Primožičevi družini s Škofij na Primorskem je zazdaj pet članov: oče Branko (obratni električar), mama Nataša (profesorica matematike na srednji ekonomski šoli v Kopru) ter trije otroci:

Urška (9 let),

Matija (7 let) in

Veronika (5 let).

Živijo v montažni hiši na robu mesteca, tako da imajo zelo blizu gozdiček za sprehode in igro.

VZELA SVA SE TRINAJSTEGA

- **Branko in Nataša, kak zanimiv utrinek iz obdobja, ko sta se še spoznavala.**

Nataša: Spominjam se, ko sem ga prvič videla. Predstavil nam ga je g. Ivo (župnik v Ankaranu, leta 1979) pri mladinski skupini. »To je Branko, ki se trudi živeti po evangeliju!« K nam na sv. Brido je prihajal igrat orgle in po maši je ostal še na mladinskem srečanju. Z mla-

dinsko skupino smo bili vsako leto dvakrat ali trikrat na skupnih bivanjih (na snegu, v planinah ...) Tako sva se spoznavala v skupini. Ker smo si sami kuhali, čistili, pospravljali, premagovali težave, se zabavali, pogovarjali, sodelovali pri sv. mašah ..., smo se lahko spoznavali na raznih področjih. Par sva postala leta 1983, kar pa najiniga položaja v skupini ni

spremenilo. Poročila sva se vročega 13. avgusta 1988.

Branko: Bilo je prav takrat. Od tistega trenutka se ni več umaknila iz mojega srca.

- **Začeli smo leto Boga Očeta. Kako doživljata vlogo očeta, mame?**

Nataša: Lepo je, ko te otrok pokliče *mami* ... Včasih se mi zdi, da nisem dobra mama, da se ne

znajdem, čeprav iščem vse mogoče rešitve, načine, da bi se otroci naučili odgovornosti, da bi z veseljem opravljali svoje dolžnosti, pa jih veliko ne uspe. To črnogledost mi preženejo otroci sami, ko se stisnejo k meni in rečejo: *Mama, rada te imam. Ali pa: Ti si najboljša mama na svetu.*

Branko: V začetku sem bil zmeden, v nadaljevanju pa še bolj. Ljubezen do otrok pa je postavila vse na pravo mesto. Težave so pa zato, da jih, kolikor se da, z veseljem premagujemo.

● *Kako gledata na vzgojo, na vrednote?*

Nataša: Kakega vzorca za vzgojo ni. Imava tri otroke in vsak je svet zase. Metoda, ki je pri enem uspešna, pri drugem ni. Vsekakor pa sva za določeno strogo. Vsaj pri pomembnih stvareh morajo otroci vedeti, kdo ima zadnjo besedo. Krščanstvo je za naju oba velika vrednota, zato sva pripravljena zanjo žrtvovati svoj čas, ideje, ustvarjalnost.

Banko: Sv. Miklavž je prinesel tudi šibo. Otroci nanjo gledajo nekoliko hudomušno. Šiba prihaja

ja v akcijo po treh sekundah in v tem času hitro pobrišejo zunaj njegovega dosega. Sicer pa ljubezen vse uredi v zelo kratkem času. Vrednote pojmem kot duhovne zaklade. Treba jih je uporabljati, drugače oslabijo in se ne ohranijo.

● *Veliko časa posvečata tudi raznim dejavnostim v cerkvenem in družabnem življenju kristjanov.*

Nataša: Oba imava narejen katehetsko-pastoralni tečaj. Verouk sem učila deset let, po en razred na leto. Sedaj pa sem pri skvutih že četrto leto *Akela* v krdelu Pojočih valov Škofije. Dela ne zmanjka, saj imava s krdelom zaposelnjene vse sobote. Poleg tega so še tekoče zadeve: igrice za Miklavža (za katero sem kar režiser in scenarist), Betlehemska lučka, Božičnica ... priprave maš za otroke. Pri maši sodelujem tudi z branjem oziroma z animiranjem bralcev. Vsi trije otroci so pridni ministranti in tudi skvuti. Matija je začel ministrirati pri štirih letih. Prej je bil v cerkvi zelo nemiren, ko pa je postal ministrant, teh težav ni bilo več. Sodelujeva tudi v zakonski skupini, s katero se dobivamo enkrat mesečno v Ankaranu. V skupini smo v glavnem pari, ki se poznamo že iz mladinske skupine.

Novoletne počitnice preživimo družine iz zakonske skupine na Koprivniku. To je zanimiva izkušnja tudi za naše otroke, saj so stari od enega meseca pa do devet let. Zimske počitnice preživimo na zimskem taboru s krdelom (letos na Pohor-

ju). En teden poletnih počitnic preživimo na poletnem taboru, ostalo pa se raje odločamo za izlete v hribe.

Branko: v župniji imamo skvate. Midva sva pri volčičih. Nataša jih modro vodi in obema je to v veliko veselje. Sam sodelujem še pri pevskih dejavnostih, včasih kot namestnik naše pridne organistke Katarine, včasih kot pevovodja. Odkar pa imamo sodobne orgle, se rad izgubim na koru. S prijatelji iz zakonske se pogosto potikamo po svežem zraku, najraje kje visoko v hribih. Rada zahajava v gledališče, včasih tudi v kino. Škoda, da nismo že upokojeni. Kot kristjan sem se v letih po osamosvojitvi nekoliko polenil, ker nas ni nihče zatiral. Hvala Bogu prihajajo novi izzivi, svojo vero je treba potrjevati znova vsak dan in vsako uro.

Nataša in Branko Primožič

POJDITE PO VSEM SVETU ...

ŠIRJAVE MISIJONSKEGA POSLANSTVA

STRAHOTE LAKOTE – SUDAN

Iz pisma Vincenza Donatija vrhovnemu predstojniku Juanu E. Vecchiju: »Lakota je v vsem Sudanu, toda na jugu so razmere katastrofalne. V mesto Wau vojska vsak dan prižene 700 oseb, ki jih je sama kost in koža. Preživeli so tako, da so jedli listje in travo in so usmiljenja vredni, brez obleke in brez moči. To traja že tri mesece, odkar je islamska vlada prepovedala uvoz živil in pomoči z jasnim namenom genocida nad ljudstvom. Sedaj, ko so problem internacionalizirali, so sicer odprli meje za hrano, ne pa za zdravnike (kar 13 jih prosi za vizo, pa je ne dobijo). V dispanzer, ki ga vodijo naše sestre, pride vsak dan okoli 2000 ljudi prosit hrano. Mnogi pridejo po vseh štirih, mnogi med njimi se niti hraniti ne morejo sami in jih je treba pitati.

Hrano jim moramo prekuhavati. Primanjkuje zdravil. Najbolj pa se čuti pomanjkanje osebja: zdravnikov in organizatorjev, da bi skrbeli za toliko ljudi. Ubogi ljudje umirajo v lastnem blatu in urinu. Vsako jutro pride tovornjak in odpelje okrog 180 mrtvih. Nihče jih ne pokoplje. Umrli so vsepovsod. Videl sem majhne otroke, kako so jokali ob svojih mrtvih materah. Neki fantič je kopal jamo, da bi pokopal mrtvega očeta. Videl sem, kako je otrok neutrudno iskal še kakšno kapljo mleka na prsih mrtve matere.«

ZANIMIVOSTI S HAITIJA

V tej srednjeameriški državi je 80% vseh prebivalcev afriških črncev, od tega jih je kakih 80% katoličanov. Salezijanci pa doživljajo pravi razcvet duhovnih poklicev: med 66 sobrati je kar 33 mladih, takih, ki imajo začasne zaobljube in se še pripravljajo na večne zaobljube oz. na duhovništvo.

NAČRT KITAJSKA

Ne gre za nekakšne velike načrte, ampak za posebno pozornost do te daljne dežele vzhoda. 25. septembra je bila uradno odprta (z dovoljenjem državnih oblasti) Salezijanska tehnična šola se-

verovzhodno od Pekinga. Delo so prevzeli salezijanci iz Južne Koreje. Podobno poslanstvo za južni del Kitajske načrtujejo salezijanci v Hong Kongu. Zdi se, da tudi Kitajska vse bolj odpira vrata krščanstvu: država je dovolila vstop že sedmim misijonarjem, drugi čakajo.

BAR, PODGORICA – JUGOSLAVIJA

Po nekaj zapletih je bil na čudovito jesensko soboto 31. oktobra v barski stolnici umeščen za barskega nadškofa g. Zef Gashi. Slavja umestitve so se udeležili mnogi cerkveni dostojanstveniki, predstavniki muslimanov, mestne oblasti, ministra za verske zadeve in za tamkajšnje razmere veliko duhovnikov. Njegovo delo ni lahko, zato ga na poseben način priporočamo v molitev. Na njegovo mesto v Skadar, kjer je bil ravnatelj posebnega katehetskega inštituta, je odšel Janez Mirtek, župnik iz Podgorice, za župnika v Podgorici pa je bil imenovan Andrej Baligač, ki je zadnje leto sodeloval s sobrati pri projektu Skala (predvsem v organizaciji seminarja Mladi-ulica-prihodnost).

TEŽKO JE OZNANJATI KRISTUSA NA JAPONSKEM

Salezijanska družba vsako leto določi posebno ustanovo ali deželo, kateri naj bi v tistem letu veljala posebna pozornost in kamor naj bi se stekali tudi misijonski darovi. Za leto 1999 se je odločila, da bo na svetovni ravni podprla otok Salomon v južni Aziji. Čeprav je Japonska bogata država, čeprav je druga država med najbolj razvito sedmerico po bruto prihodku na prebivalca, pa je vendar za krščanstvo to dežela, kjer ni lahko oznanjati evangelij. Ima nad 100 milijonov prebivalcev, od tega pa so le slabi 3% kristjani. Za začetnika krščanstva velja veliki misijonar daljnega vzhoda Frančišek Ksaverij. Salezijanci pa so prišli na Japonsko leta 1926.

DVOJNA ZAZNAMOVANOST

Naše misijonsko prizadevanje želi doseči tri temeljne cilje:

1. odkrivati nova področja misijonskega delovanja,
2. utrjevati že obstoječe misijonske postojanke in
3. spodbujati solidarnost in izmenjavo darov med krajevnimi Cerkvami ...

Letos je naš pogled uprt na Japonsko, deželo, ki je bila zaznamovana z bujnim krščanstvom in z mučeništvom ... Salezijanci ne moremo mimo simpatične in svetniške podobe don Cimattija ... Opazujmo, pomagajmo, sodelujmo z molitvijo, zahvaljujemo se Gospodu za delovanje njegovega Duha na tem delu sveta.

Juan E. Vecchi, urhovni predstojnik

SALEZIJANSKA AVANTURA MISIJSKOV

Zdi se mi umestno poudariti, da je bila salezijanska avantura misijonov glavni vzrok za razširitev družbe po svetu in torej njene veseljnosti. Ta salezijanska misijonska veseljnost, prevedena v karizmatično inkulturacijo v 120 deželah sveta, je poklicana, da da novo misijonsko spodbudo, ki bo omogočila misijonsko vzajemnost, zlasti pri delu za kandidate iz dežel, ki so danes bogate s poklici. Misijonarski ideal je vedno dajal najboljše rezultate glede poklicev. Spomnimo se, kar je zapisal don Boskov življenjepisec: *Vedno številnejše prošnje za vstop v družbo ... so bile eden od tistih učinkov, ki so jih dale misijonske odprave. Prej se je družba razvijala počasi na skrivnem: nič ali zelo malo so o njej vedeli zunaj Piemonta.*

Tedaj pa so italijanski in tuji časopisi pisali pred, med in po odpravi o salezijancih in o don bosku, tako da se je vest o dobrodelni družbi razširila na dolgo in široko ter pritegnola pozornost mnogih in priklicala vedno številnejše poklice (MB 11,408).

*Luciano Odorico,
urhovni svetovalec za misijone*

PRIHAJAM NA OBISK

Iz Papue Nove Gvineje se je za praznike oglasil misijonar Jožko Kramar. Iskreno voščil vsem sobratom in prijateljem misijonov. Med drugim pa je zapisal tudi tole:

»Z mojim zdravjem zazdaj še kar nekako gre. Vendar pa ne smem pozabiti, da so leta vedno le leta, in če sem nad šestdeset let lahko delal, kar sem hotel, mi je pa sedaj dano, da lahko delam, kar in koliko zmorem. V mesecu februarju upam, da bom v Melournu še lahko sodeloval pri srečanju sobratov pomočnikov, sredi aprila se bom pa skušal prek Rima usmeriti proti Sloveniji.«

Jožko Kramar

... GLEJ, ODSLEJ ME BODO BLAGROVALI VSI RODOVI

MARIJA, IZBRANA OD OČETA

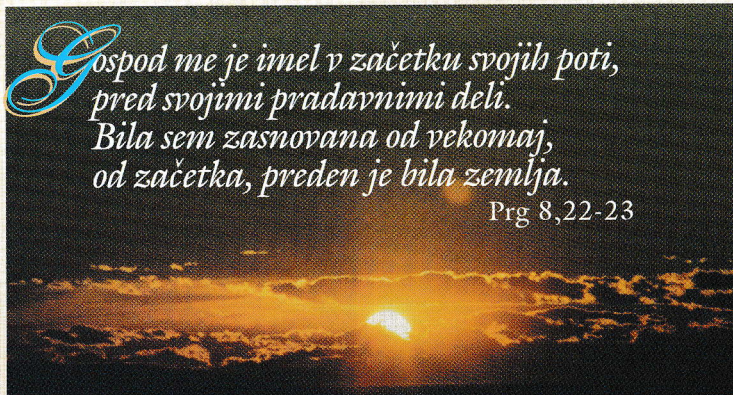
Božja izvoljenka

Marija, mati učlovečene Besede, je postavljena v središče boja, ki prepleta zgodovino človeškega rodu na zemlji in zgodovino odrešenja. Na tem mestu Marija nosi v sebi, kakor sicer noben drug človek, veličastvo milosti. Marija tako ostaja pred Bogom in tudi pred vsem človeškim rodom nespremenljivo in nedotakljivo znamenje Božje izvolitve.

Janez Pavel II.

*Gospod me je imel v začetku svojih poti,
pred svojimi pradavnimi deli.
Bila sem zasnovana od vekomaj,
od začetka, preden je bila zemlja.*

Prg 8,22-23

Marija zvezda

*Pozdravljam te, Marija,
mati vseh naših upov in naših pričakovanj.
Ti si svetla zvezda svojega ljudstva,
ki zaupno koraka proti Božji domovini.
Ti si naznanilo povečane človeštva,
ti si čudoviti sad vsega stvarstva,
ki ga je Bog zasnoval za vso večnost. M.H.*

Boj z levkemijo

S. Marija Romero HMP, ustanoviteljica znanih socialnih ustanov v Kostariki, je bila znana po tem, da je z Marijino pomočjo izprosila ljudem velike milosti.

Nekega dne sta pri njej potrkala starša šestletne Marcele. Deklica je imela levkemijo in zdravniki so ji napovedali le šest mesecev življenja. Oče pripoveduje:

- Takrat sem prvič obiskal s. Marijo Romero. Poslušala me je, mi zastavila nekaj vprašanj o mojem krščanskem življenju in

mi nato predlagala, naj začnem s pobožnostjo petnajstih sobot na čast Mariji Pomočnici.

Mati nadaljuje:

- Začela sva s to pobožnostjo. S. Marija nama je dejala: »Verjemita v zdravlje, predvsem pa globoko verujta v Boga, deklica bo ozdravela.« Počasi se je hčerkino zdravje začelo izboljševati. Odpeljala sva jo domov. Zdravniki so mi kasneje povedali, da so vsi otroci, ki so bili v bolnici takrat kot Marcela, umrli. Moja hči pa kmalu ni več potrebovala zdravlja in danes je popolnoma zdrava.

Iz življenjepisa s. Marije Romero pripravila s. Mojca Šimenc

Otrok med nami

O, Gospod,
sploh ne vem, kako naj ti povem.
Rada bi ti rekla HVALA.
Zares, hvala za tega dojenčka,
za tega cukrčka,
ki si nam ga Ti poslal.
Tako težko smo ga pričakovali.
Mesec za mesecem,
teden za tednom je rasel,
rasel v materinem trebuščku.
A zdaj je tu, med nami!
Otrok med nami,
ki s svojo majhnostjo
prinaša veselje,
ki s svojimi drobnimi rokami
prinaša ljubezen in mir.
Zares, Gospod, hvala ti zanj
in za tako ljubečo mamico.

Daša

V pripravi na leto 2000
vabljeni k

ADORACIJI

vsak četrtek
od 17.30 do 18.30
v svetišču
Marije Pomočnice
na Rakovniku.

Salezijanci

MIHA MAGONE UTIRA DON BOSKU POT NA SLOVENSKO

● **Luka Jeran**, duhovnik ljubljanske škofije in ena osrednjih osebnosti slovenskega javnega življenja v drugi polovici 19. stoletja, velja za prvega, ki je Slovence seznanil z don Boskom.

● Dolga leta je urejal cerkveni list **Zgodnja danica** in prav v njej začel objavljati prve novice o Janežu Bosku in njegovi ustanovi. Že leta 1868 je začel v Zgodnji danici izhajati življenjepis don Boskovega gojenca Mihaela Magoneja (le nekaj let po prvi objavi v italijščini). Dve leti pozneje je Jeran v zbirki življenjepisov krščanskih vzornikov kot prvo knjižico izdal življenjepis Dominika Savia, ki je v nadaljevanjih tudi izhajal v Zgodnji danici.

● Luka Jeran se je z don Boskom tudi osebno srečal, verjetno trikrat. Prvič leta 1870, ko si je ogledal in občudoval turinski oratorij ter pri don Bosku samem verjetno dobil življenjepis Dominika Savia in ga potem takoj začel prevajati. Drugič naj bi Turin obiskal skupaj z drugimi duhovniki leta 1871, ki so pred tem poromali k papežu v Rim. Tretjič pa leta 1881, ko naj bi se iz Turina vrnil še bolj navdušen za salezijansko stvar, širil pobožnost do Marije Pomočnice, se vpisal v zvezo salezijanskih sodelavcev in delal zanjo.

● Luka Jeran in don Bosko sta si tudi dopisovala. Ohranjena so tri Jeranova pisma v osrednjem salezijanskem arhivu in don Boskova pisma, ki so bila objavljena tudi v *Zgodnji danici*. Vsebinski pismem je zelo jasna: Jeran je don Bosku pošiljal zbrana denarna sredstva za gradnjo zavodov in cerkva v Italiji, predvsem za cerkev Srca Jezusovega v Rimu, in misijonom v Južni Ameriki. Don Bosko v pismu Jerana vabi, naj se udeleži posvečenja cerkve Srca Jezusovega v Rimu l. 1887, takole piše don Bosko Jeranu: »Nadam se, da ta novica bode veselila tudi vas, ker ste blagovolili ljubezljivo pripomoči, da se je to delo posrečilo.«

● *Zgodnja danica* in urednik Jeran sta tri desetletja na Slovensko prinašala novice o Janežu Bosku in njegovem delu. Lahko rečemo, da je bila predstavitev ob Jeranovi smrti obsežna in temeljita. S svojimi sodelavci je Jeran postavil tudi solidne temelje združenju salezijanskih sodelavcev ter omogočil, da so se kmalu po njegovi smrti začele priprave za odprtje prvega salezijanskega zavoda na Slovenskem.

Prim. Bogdan Kolar,
Delo Družbe sv. Franciška
Saleskega na Slovenskem do leta
1945 ..., Ljubljana 1995.

BLAŽ CUDERMAN

EKONOM V ŽELIMLJEM

Blaž Cuderman je duhovnik enajst let in že deveto leto ekonom salezijanske skupnosti Želimlje. V tem času je *dal skozi vse podobe želimeljske ustanove*. Ko je prišel, je bila to Srednja verska šola. Medtem se je preimenovala v Gimnazijo Želimlje z domom Janeza Boska, letos pa je z zaključkom gradnje želimeljski kompleks postal Zavod sv. Franciška Saleškega.

Ste zaznali besedo **gradnja**? Da! Blaž Cuderman je bil odgovoren za vso gradnjo v Želimljem! To pa ni bila majhna stvar. Zgraditi ves dijaški dom, telovadnico in še prenoviti ter dvigniti nadstropje v starem šolskem in domskem delu. Blaž je te napore zmoget in uspešno vodil dela pri gradnji hiše. Njegova natančnost, iznajdljivost, gorenjska varčnost in načelnost ter nepopustljivost mu je pomagala, da je bil uspešen pri napornih dogovarjanjih s podjetji. Da se je gradnja dobro začela in še bolje končala.

Sicer pa je Blaž zelo simpatičen človek, ki je kljub težim finančnim naporom vedno nasmejan. Doma je s Trstenika pod Storžičem, kjer je tudi spoznal salezijance. Doma imajo kmetijo, kjer se je naučil pridonosti in skromnosti. Od sedmih otrok je četrti po vrsti. V gimnazijo je hodil v Želimlje. Verjetno si takrat ni predstavljal, da bo nekoč vodil dela pri gradnji njegove šole. Sedaj vodi

ob nedeljah maševat v župniji Golo, ki je v želimeljski soupravi, in med tednom ga med odmori vidimo, kako z dijaki igra nogomet, hokej, odbojko ali se podi z loparjem pri tenisu. Kdor je že igral z njim, ve, da ga ne prema-gaš kar tako. *D.F.*

V sklad Gimnazije Želimlje ste do 25. 12. 1998 darovali:

Ambrožič M., Baloh T., Belak I., Brečko A., Brodarič M., Cankar Š., Černe F., Dejak M. 2x, Dobravec M., Dolenšek J., Dolinšek M., Družina Adamič, Družina Čater, Družina Gačnik, Družina Kapus, Družina Mušič, Družina Ramovš, Družina Šterk, Erman M., Ferjančič F. 2x, Frlič A., Golobič C. 2x, Grabon I., Grdadolnik I., Grmšek A., Gumilar J., Horvat A., Hribar A., Hribar V., Hribernik P., Husič V., Jamnik R., Japelj M., Javoršek B., Kahne V., Kapš S., Kastaneto M., Kelih C., Kocjan M., Kolar A., Kosmač J., Kosač M., Kotnik Š., Kovač J., Kovač P., Kržišnik K., Kurbos F., Lavrič E., Legat A. 3x, Likar A., Marolt N., Marinčič M., Marovt S., Medvešek M., Merlak I., Mrzel S., Mušič Z., Nagode J., Osvald P., Paš M., Pečnik A., Perušek M., Petrič M., Petrovič M., Piltaver B. 2x, Pohar R., Pokorn J., Povšič S., Puncuh A., Reven N., Rupnik P., Sajovic A., Sodec F., Suhadolnik T., Ščurek J., Šket R., Škrabec J., Škrabec S., Šorn J., Špan A., Špandal M., Špes I., Štern I., Štrucelj M., Štuhec F., Zalaznik V. 2x, Zalesnik M., Zalokar M., Zelič K., Žigon J., Žužek O. in več neimenovanih dobrotnikov, molilcev za duhovne poklice in bralcev Salezijanskega vestnika. Vsem darovalcem iskrena hvala in Bog povrni.

KAKO PRISPEVATI V SKLAD GIMNAZIJE ŽELIMLJE?

Svoje prispevke v Sklad lahko izročite osebno ali nakažete na naslov:
Salezijanski zavod, Želimlje 46, 1291 Škofljica. Številka žiro računa: 50100-620-133 sklic na številko: 05 1010115-1580175 Nova Ljubljanska banka d.d.
Pri nakazilih na žiro račun navedite oznako 'Gimnazija'.

ŽELITE PODPRETI SALEZIJANSKO POSLANSTVO IN USTANOVE?

Nekateri nas v svoji velikodušnosti in skrbni vprašujete, kako bi mogli podpreti Don Boskovo poslanstvo in njegove ustanove danes pri nas. Hvalažno vas obveščamo o nekaterih možnih oblikah:

- nakažete denarna sredstva na naš žiro račun: 51800-620-336 05 1200119-15059 in nas o nakazilu in namenu obvestite na naslov: Salezijanski inšpektorat Rakovniška 6, p.p. 2404 1001 Ljubljana
- odstopite svoj certifikat ali delnice
- zapustite s pravnoveljavno oporoko svoje nepremičnine in premičnine (oporoka - napisana lastnoročno ali overjena pri notarju)

Svoje darove lahko namenite:

- za pomoč dijakom na naših solah
- za novince in bogoslovce
- za misijone (Kerečev sklad)
- za maše (navadne in gregorijanske)
- za Salezijanski vestnik
- za izvedbe posameznih projektov
- za vzdrževanje salezijanskih ustanov in za novogradnje

O vsem se lahko dogovorite s *Slavkom Pajkom*, inšpektorialnim ekonomom, tel. 061 127-41-50.

Hvalažno smo vam za vsak dar, vsak dan molimo za dobrotnike in vsaj enkrat mesečno obhajamo evharistijo po namenih dobrotnikov.

Don Boskovi salezijanci

**K Bogu so odšli
po plačilo**

**naročniki Salezijanskega
vestnika, člani Mašne zveze
in molivci za duhovne poklice**

Berčan Tine, Podčetrtek
Bevc Pepca, Smartno ob Paki
Boštjančič Slavko, Vrhnika
Čuk France, Ljubljana
Dolenšek Ignac, Grosuplje
Donša Veronika, Dokležovje
Gerčar Ivan st., Šmarca, duhovnik
Gjerkeš Stanislava, Lendava
Gorišek Tilka, Stična
Horvat Antonija, Črnci
Horvat Cecilija, Dokležovje
Hrastelj Marija, Lenart v Slov.
goricah
Jevšnik Lojzka, Šoštanj
Kalamar Ana, Petrovci
Koci Leopoldina, Zagorje
Kranjc Jerneja/Ana, Verzej,
redovnica
Lorber Marija, Lenart
Mihelač Julijana, Ribno
Mostar Jožefa, Velike Dole
Moškon Franc, Vrhnika
Murgelj Angela, Begunje na
Gorenjskem

Murko Vera, Lenart
Narat Marija, Rogaska Slatina
Novak Amalija, Ljutomer,
mati salez. duhovnika
Novak Franciška, Sostro
Pirtovšek Angelca, Celje
Prah Tončka, Rogaska Slatina
Režek Ivanka, Metlika
Rozman Pavla, Moše
Seitl Pavla, Muta
Starešinič Janez, Krasinec
Škraban Tomaž, Tropovci
sestri Tratnik, Žiri
Smrekar Janez, Litija
Šuhadol Tončka, Vrhnika
Šalehar Justi, Sentrupert
Ščančar Anika, Brattonci
Šibanc Marija, Zreče
Ule Franciška, St. trg pri Ložu
Ulen Marija, Brattonci
Vergelj Marija, Lesce
Vilfan Julijana, Škofja Loka
Zajtl Neža, Sentrupert,
mati salez. duhovnika
in misijonarja
Zgonc Terezija, Vrhnika

Julijana Vilfan

21. maja 1998 je odšla h Gospodu po svoje plačilo. Rodila se je 12. februarja 1911. Bila je učiteljica v pokoju, članica mašne zveze in zvesta in goreča Marijina častilka. Zato jo je tudi mati Marija prav na svoj praznik sprejela v svoj novi dom.

Marija Hrastelj

Umrla je naša najstarejša molivka. Rodila se je 6. aprila 1896 v Izlakah. Bila je trgovčeva žena in svakinja rajnega kanonika Franca Hrastelja iz Maribora. Zadnja leta ni šla več iz hiše. Veliko je molila doma. Po nekajdnevni boleznici (pljučnici) je mirno zaspala v Gospodu.

Marica Kramberger

Zbiranje znamk in obrabljenih telefonskih kartic

Prisrčna zahvala vsem, ki ste doslej sodelovali z mano pri zbiranju znamk za misijone. Ta akcija se nadaljuje, zato se znova priporočam vsem, ki bi radi na ta način pomagali našim skrbnim misijonarjem.

Saksida Franc, Ul. Biasoletto 125, 34142 Trst/Trieste, ITALIA.

Rabljene znamke lahko poleg gornjega naslova pošljete tudi na naslov Salezijanskega vestnika.

**VSAK DRUGI MESEC
DON BOSKO
PRI TEBI DOMA!**

**Salezijanski vestnik
podarjamo tistim,
ki ga želijo.**

Leta 1877 ga je ustanovil sv. Janez Bosko, v slovenskem jeziku izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli je SV dar vsem (torej zastoj), ki s simpatijo spremljajo salezijansko delo med mladimi in v misijonih. Hvaležni pa smo za vsak dar, ki nam pomaga pri kritju stroškov.

Ponudite ga svojim sorodnikom in prijateljem. Takoj nam sporočite spremembo naslova.

**Naslov
SALEZIJANSKI VESTNIK
Rakovniška 6
p.p. 2404
1001 LJUBLJANA
tel. 061/127-3028
fax 061/127-3040**

literarni natečaj

SRCE PREŽIVI MENJAVE ČASOV

Ob priložnosti mednarodnega seminarja *Mladi-ulica-prihodnost: sodobne oblike revščine mladih* razpisuje Projekt SKALA nagradni natečaj za kratko prozo in poezijo z naslovom

SRCE PREŽIVI MENJAVE ČASOV.

Mladi smo še. V petnajstih ali pa tridesetih letih ŽIVLJENJA se nas je dotaknilo mnogo dogodkov, lepih ali bridkih izkušenj, vendar smo vse to PREŽIVELI - nekateri težje, drugi lažje. Preživeli smo zaradi SRCA, ki je močno in krhko hkrati. Zato na PROSTOR in ČAS, v katerem smo bili, smo in ki se nam približuje, odgovarjamo na različne načine in po različnih poteh. Nekateri imate radi lepo besedo in morda tudi rado vzamete v roke svinčnik. Lepo ste povabljeni, da ta delček svojega življenja izrazite na našem literarnem natečaju.

RAZPISNI POGOJI

Besedilo na formatu A4 pošljite v treh izvodih do 8. februarja 1999 na naslov:

Projekt SKALA, »Za literarni natečaj«, Rakovniška 6, p. p. 2404, 1001 Ljubljana.

Besedilo mora imeti geslo in avtorjevo letnico rojstva. Točne podatke in svoj naslov priložite v zaprti ovojnici, ki mora biti označena z istim geslom kot rokopolis. Prozna besedila naj ne presegajo pet tipkanih strani.

Besedila bodo pregledana v dveh starostnih skupinah:

1. 14 - 20 let (oz. srednješolci),
2. 20 - 30 let.

Nagrajena bodo besedila, ki bodo literarno in sporočilno najbogatejša. O tem bo presodila komisija, ki jo sestavljajo: prof. Berta Golob, Mitja Rudolf in Nataša Ahčin.

Vsi avtorji se odpovedo honorarju, besedila ostanejo v lasti razpisnika, ki si pridržuje pravico objave. Pri objavi v zborniku prejme avtor tri (3) avtorske izvode.

Javna prireditve, na kateri bodo razglašeni sklepi komisije, podeljene nagrade in predstavljena publikacija, bo 9. aprila 1999; o točnem kraju in času boste obveščeni kasneje.

Dodatne informacije

Projekt Skala
Rakovniška 6, p.p. 2404
1001 Ljubljana
tel: 061/127-14-19
faks: 061/127-30-40
e - mail: skala@salve.si
http: //www.salve.si/skala

NAŠEL SI ME!

Gospod, povezal si nas med seboj,
še bolj si povezal vsakega izmed nas s seboj.
Eden ti je znova pritrdil svoj HOČEM,
drugi ti je izlil svojo bolečino
in spet drug je ostal brez besed,
toda v sebi je slišal pesem:
NEDOJEMLJIVO vstopaš vame TI.
Da, Gospod, nedojemljiva je tvoja ljubezen,
in če bi jo mogli dojeti v tem življenju, bi od sreče umrli.
Še zdaj ne vemo, kaj se je tedaj res zgodilo;
vemo le to, da te nismo iskali mi, ampak si nas našel TI.
Hvala ti, Oče.

B.Š.

UKRADEL SEM DVA KRUHKA

Avgust 1872. Zazvonilo je in velikanska množica fantov se je usula iz učilnic in delavnic, kričeč: »Malica! Malica!«

»Dva peka sta na koncu dvorišča postavila štiri velikanske košare, polne svežih in dišečih kruhkov. Vpila sta: »Vsak samo po enega in nič več!«

Francek Piccollo, deček enajstih let, ki je prišel malo poprej iz Pecetta Torinese, je gledal vse tisto prerivanje in čakal, da bi prišel na vrsto. Sicer je opoldne pojedel veliko mineštre, po nekaj urah pa se mu je spet prebudil tek. Želel si je vsaj podvojiti obrok, ker se mu je zdelo, da samo en kruhek ne bo dovolj. Ta oratorij je bil reven, in tudi kruha ni bilo veliko na voljo leta 1872.

Ko je tako premišljal, je opazil, da so nekateri prijatelji kruhek vtaknili v žep, se mirno spet postavili v vrsto in tako dobili še drugega in tretjega, ne da bi kdo kaj opazil.

»Tudi mene – je pripovedoval potem Francek – je premagal tek, ukradel sem dva kruhka in zbežal za vratarnico, da sem ju hlastno pojedel. Potem pa me je zapekla vest.

– Kradel sem – sem pomislil. Si bom jutri upal k obhajilu? Moram se spovedati!

Toda moj spovednik je bil don Bosko. Vedel sem, kako se bo užalostil, ko bo zvedel, da sem kradel. Kaj storiti? Ne toliko zaradi sramu, temveč ker sem se bal užalostiti don Boska, sem zbežal skozi cerkvena vrata in

tekkel v svetišče Marije Tolažnice, ki je bilo nedaleč.

Vstopil sem v napol temno cerkev, izbral najbolj skrito spovednico in pričel spoved:

– Prišel sem se spovedat, ker me je sram spovedati se pri don Bosku. (Tega mi ne bi bilo treba povedati, a sem bil tako navajen odkritosrčnosti, da se mi je to zdelo potrebno.) Neki glas mi je odgovoril:

– Le povej. Don Bosko ne bo nikoli zvedel.

Bil je don Boskov glas! Moj Bog! Oblil me je mrzel pot. Saj je bil don Bosko vendar v oratoriju, kako je to mogoče? Čudež? Ne, nobenega čudeža. Don Boska so kakor običajno povabili, da bi prišel spovedovat k Mariji Tolažnici,

jaz pa sem se zaletel prav v tistega, ki sem se ga hotel ogniti.

– Govori, dragi sinek. Kaj se je zgodilo?

Trepetal sem kakor šiba na vodi.

– Ukradel sem dva kruhka.

– In ti je škodilo?

– Ne.

– Potem se nikar ne muči. Si bil lačen?

– Ja.

– Lačen kruha in žejen vode, dobra lakota in dobra žeja. Glej, kadar boš kaj potreboval, povej don Bosku. Dal ti bo kruha, kolikor boš hotel. Vedi pa, da ima don Bosko raje tvoje zaupanje, kakor da bi te imel za nedolžnega. Če boš imel zaupanje, ti bo lahko pomagal, z nedolžnostjo pa bi ti lahko spodrsnilo in bi padel, in nihče bi ti ne podal roke. Don Boskovo bogastvo je zaupanje njegovih sinov. Nikoli ne pozabi tega, Francek.«

Teresio Bosco, Don Bosko, Ljubljana 1988, str. 314-315.

Bog daj, da bi vam se lahko kaj darovala. Prosim, molite za nas. Jaz pa tudi usak dan molim za Božjo pomoč vam usem duhovnikom.

Mici, Jurklošter

GREGORIJANSKE MAŠE

Ojunačila sem se in vas vprašujem, ali bi pri vas lahko prosila oz. naročila za sv. maše. Pri nas je tako zasedeno, da moraš čakati tudi do pol leta, preden se bere sv. maša. Moji sorodniki so že vsi pomrli, edino jaz še živim. Dobro vem, da se vrednost sv. maše ne da plačati, pač pa vaše opravilo.

Vida, Radlje

- Zelo hvaležni vam bomo, če nam boste pošiljali tudi za sv. maše. V naši salezijanski skupnosti mnogi sobratje – zlasti v diaspori in misijonih – živijo pravzaprav predvsem od darov za sv. maše, ki jim jih pošiljamo z Rakovnika. Pomeni, da mnogi naši sobratje opravljajo daritev sv. maše po namenih, ki jih dobivajo od nas in so na ta način tako še bolj povezavo z rodno domovino in z rojaki iz Slovenije. Tudi mnogi starejši in drugi sobratje po Sloveniji, ki ne delujejo na župnijah, že vrsto let mašujejo po namenih, ki jih mnogi verniki izrazijo ob raznih romarskih shodih na Rakovniku ali kje drugje. O možnostih si lahko preberete na 26. strani.

DAROVI IN PROŠNJA ZA MOLITEV

Sprejela sem 6 izvodov Salezijanskega vestnika. Hvala. Bog naj blagoslovi vsa vaša dela, jaz z veseljem prečitam vse te pomembne stavke. Danes vam pošiljam mali dar. Sami odločite. Nekaj za Vestnik, drugo za mašno zvezo. Spomnite se na nas, ki smo potrebni Božje pomoči. Stari smo in slabega zdravja.

- Vam in vsem drugim naročnikom Salezijanskega vestnika, ki ste v letu 1998 na tak ali drugačen način, z denarnimi prispevki, molitvijo, žrtvijo in osebnim delom podpirali izdajanje in razpošiljanje našega Vestnika, se res pristrčno zahvaljujemo. Samo z vašo pomočjo je lahko Vestnik tak, kot je. Vaše pozornosti smo bili na poseben način deležni v predbožičnih in božičnih dneh. Toliko voščilnic, denarnih darov in drugih oblik pozornosti ... hvala vam za vse. Morda pa se je v tem letu in teh dneh vendarle dogodila kaka nevšečnost: vsem se nismo uspeli pravočasno zahvaliti, izgubil se je kak naslov, spremenili ste svoj naslov; za vse, kar morda ni bilo v redu, se vam iskreno opravičujemo. Obljublamo vam molitveni spomin tukaj na Rakovniku pri Mariji Pomočnici. V letu 1999 pa vam vsem želim obilo Božjega blagoslova, zdravja in varstva Marije Pomočnice.

NA KARLOVŠKI

Nobeno življenje tako rada ne spremljam kot salezijansko, saj sem tudi jaz sama v življenju najlepše dneve preživela pri sestrah salezijankah na Karlovški cesti v Ljubljani. Prepričana sem, da se g. Jurij Lambizar veseli pri Bogu in Mariji, saj nas je tako lepo učil.

Olga, Trebnje

- Mnogi se radi spominjate lepih dni, ki ste jih pred vojno preživeli pri salezijancih ali sestrah hčerah Marije Pomočnice. Veseli bomo vaših spominov, če

jih boste še zapisali in poslali na uredništvo. Stavba na Karlovški je sicer zdaj res že vrnjena sestram salezijankam, ampak v njej so še vedno stranke in tako žal sestre še ne morejo urejati, kaj šele uporabljati teh tako potrebnih prostorov. Tudi to zadevo vam priporočam v molitev.

VESTNIK BO ŠE BOLJŠI

Naj se ti zahvalim za Salezijanski vestnik, ki sem ga prejela. Resnično sem ga bila vesela, še toliko bolj pa potem, ko sem ga pričela brati. Vedela sem, da je to dober »časopis«, a da je tako dober, tega si nisem predstavljala. Še enkrat HVALA zanj in za vse drugo.

Jerica, Radeče

- Jerica, hvala ti za pismo in besede o Vestniku. Vesel sem, da ga jemlje v roke tudi veliko število mladih. Upam le, da je in da bo še naprej koristen tudi mnogim mladim. Če se tako zelo bohota to, kar je slabo, kar vodi na kriva pot, kar uničuje človeka, naj se med dobronamernimi širijo tudi dobre stvari in prepričan sem, da je tudi Salezijanski vestnik taka dobra stvar, ki je lahko marsikomu v spodbudo. Verjetno si želimo kar vsi, da bi s pomočjo, nasveti, kritikami in prispevki mnogih bralcev, in tako tudi s tvojo, Vestnik postajal še lepši, privlačnejši, in da ga bo v roke dobilo še več ljudi, tudi mladih.

Na uredništvo Salezijanskega vestnika je prišlo je še veliko drugih pisem in prispevkov, žal pa ni mogoče objaviti vseh. Se opravičujemo. Vabljeni, da napišete, vprašate, narišete, povešate svoje mnenje.

Janez POTOČNIK

urednik Salezijanskega Vestnika

SALEZIJANSKI KOLEDAR

JANUAR

- 22. bl. Lavra Vicuna, gojenka hčera Marije Pomočnice
- 24. sv. Frančišek Saleški, glavni zavetnik Salezijanske družbe, Spomin Marije Pomočnice
- 31. sv. Janez Bosko, ustanovitelj salezijancev

FEBRUAR

- 1. spomin vseh rajnih salezijancev
- 24. spomin Marije Pomočnice
- 25. bl. Alojzij Versiglia in bl. Kalist Caravario, prva salezijanska mučenca
- 28. spomin sv. Janeza Boska

MLADINSKA MAŠA

Vsak prvi četrtek v mesecu
ob 18.30 na RAKOVNIKU

4. februar
4. marec

Salezijanska mladinska pastorala

obvestila

DON BOSKOV ŠPORTNI TURNIR

- 23. januar, Kodeljevo, 9.00
Informacije in prijave, Metod Ogorevc, tel. 061/127-1459

ROMARSKI SHOD OB PRAZNIKU SV. JANEZA BOSKA

OTROŠKI PEVSKI ZBORI

- 31. januar, Rakovnik, 15.00
Informacije: Janez Potočnik, tel. 061/127-3028

POSTNE DUHOVNE VAJE ZA MLADJE

- 17.-19. februar: VERŽEJ, prijave: Maršič Franc, tel. 069/87-871
- 19.-21. februar: MIRENSKI GRAD, prijave: Vidic Jože, tel. 061/793-633
- 26.-28. februar: BLEDE, prijave: Vidic Jože, tel. 061/793-633
- 5.-7. marec: ŽELIMLJE, prijave: Vidic Jože, tel. 061/793-633
- 12.-14. marec: POHORJE, prijave: Vidic Jože, tel. 061/793-633
- 19.-21. marec: za študente in animatorje, KOPRIVNIK, prijave: Lisec Martin, tel. 061/127-1419

Za vse skupine: začetek prvi dan ob 19.00, sklep s kosilom.

DUHOVNE VAJE – ŽELIMLJE

- 5.-7. februar: za fante in dekleta 4.-6. r.
- 26.-28. februar: za fante 7.-8. r.
- 12.-14. marec: za fante in dekleta 7.-8. r.
- 19.-21. marec: za fante 4.-6. r.

Za vse skupine velja: začetek prvi dan ob 17.00, sklep s kosilom.

Prijave: Peter Polc, tel. 061/1702-115 ali 061/1702-100

DUHOVNE VAJE IN DRUGA SREČANJA ZA DEKLETA – BLEDE

- 15.-17. januar: gospodinjski tečaj, začetek ob 19.00, prijave s. Damjana
- 12.-14. februar: DV za dekleta 7.-8.r., začetek ob 19.00, prijave s. Ivanka
- 15.-17. februar: DV za dekleta 5.-6.r., začetek ob 12.00, prijave s. Ivanka
- 19.-21. februar: za birmanke, začetek ob 19.00, prijave s. Ivanka
- 22.-24. februar: DV za dekleta 7.8.r., začetek ob 12.00, prijave s. Ivanka
- 12.-14. marec: dekle, postani – OIV, začetek ob 19.00, prijave s. Damjana
- 19.-21. marec: za birmanke, začetek ob 19.00, prijave s. Ivanka
Prijave: s. Damjana, tel. 061/125-9204, s. Ivanka, tel. 064/741-075

MINISTRANTI O. K.

Ministranti O. K.

Stefano Pagazzi

Ministrantov priročnik
Prvi priročnik za ministrante!
Zgodba o Jonu vodi ministrante v osnovno poznavanje lastnega 'poklica', drže pred oltarjem in med ljudmi, osebne rasti ter v poznavanje osnov bogoslužja in ministriranja ob raznih priložnostih.

Cena: 650 SIT

Po poti svetosti

Anton Martin Slomšek

Strip o Antonu Martinu Slomšku, njegovem življenju in delu. Zgodba o prvem slovenskem svetniku izpod peresa Berte Golob in v sliki Petra Škerla orisuje njegovo življenjsko pot od Sloma do Maribora. Strip je izhajal v reviji Ministrant.

Cena: 450 SIT

Po poti svetosti

Anton Martin Slomšek

